

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 11. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 2. december 2016
Tidspunkt: kl. 9.00
Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Carsten Kudsk (DF), Erling Bonnesen (V), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (EL), Christian Poll (ALT) og Zenia Stampe (RV).

Fra Finansudvalget: Joachim B. Olsen (LA) og Jesper Petersen (S).

Desuden deltog: Børne- og socialminister Mai Mercado, finansminister Kristian Jensen, justitsminister Søren Pape Poulsen, udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg, minister for ligestilling Karen Ellemann, sundhedsminister Ellen Trane Nørby og beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen.

Kenneth Kristensen Berth fungerede midlertidigt som formand under punkt 3.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3507 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbrugerbeskyttelse - socialdelen) den 8. december 2016

Børne- og socialministeren orienterede om, at der ville blive afholdt rådsmøde for Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EPSCO) torsdag den 8. december. Hun ville forelægge punkt 3 på EPSCO-dagsordenen om antidiskriminationsdirektivet. Punkt 4 om det europæiske semester var delt kompetence med beskæftigelsesministeren, og aftalen var, at han ville forelægge det.

3. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 3507 – bilag 2 (samlenotat side 17)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Børne- og socialministeren: Punktet vedrører Kommissionens forslag til det såkaldte antidiskriminationsdirektiv. Forslaget har siden dets fremlæggelse i juli 2008 været behandlet under samtlige formandskaber. Udvalget er blevet orienteret om sagen adskillige gange, senest i juni 2016. Jeg kan oplyse, at der under det slovakiske formandskab har været afholdt to møder om sagen, og at der ikke er opnået nævneværdige fremskridt. Vi kan altså konstatere, at den krævede enstemmighed har lange udsigter. Alle medlemsstaterne har

fortsat generelle undersøgelsesforbehold til forslaget, da der stadig er flere uløste problemstillinger vedrørende direktivets rækkevidde, begrebsanvendelse og juridiske fortolkning.

Jeg vil gerne give udtryk for, at det er helt afgørende for Danmark, at der bliver fuld klarhed over forslagets juridiske og økonomiske aspekter, før videre skridt overvejes. På rådsmødet behandles punktet som en fremskridtsrapport, og der forventes således ikke nogen egentlig drøftelse på rådsmødet.

L Punkt 2. Samråd med finansministeren vedrørende Kommissionens vækstanalyse for 2017 (enslydende spørgsmål er også stillet på FIU alm. del - samrådsspørgsmål C) (holdes fælles med Finansudvalget)

KOM (2016) 0325, KOM (2016) 0728, KOM (2016) 0725

EJU alm. del (16) – samrådsspørgsmål A

KOM (2016) 0725 – bilag 1 (notat om det europæiske semester og den årlige vækstundersøgelse for 2017)

KOM (2016) 0325 – bilag 1 (Rådets henstilling om Danmarks nationale reformprogram for 2016 og Rådets udtalelse om Danmarks konvergensprogram for 2016)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3506 (økonomi og finans) den 6. december 2016

Finansministeren ville forelægge følgende sager til forhandlingsoplæg:

- Den Europæiske Investeringsfond (EFSI),
- revision af skatteundgåelsesdirektivet,
- Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) lånemandat, og
- revision af hvidvaskdirektivet.

De øvrige sager var til orientering. Han havde ingen bemærkninger til dagsordenspunkterne om rådskonklusioner om investeringsplanens tredje søjle, status for implementering af bankunionen, terrorfinansiering, rådskonklusioner om skattepakken og rapporten om told. Sagen om det europæiske semester var netop blevet drøftet i det fælles samråd med Finansudvalget.

FO 1. Investeringsplan for Europa – Forslag til forlængelse og styrkelse af den europæiske investeringsfond (EFSI 2.0)

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0597

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Rådsmøde 3399 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde Økofin 19/6-15, EU's investeringsplan, herunder EFSI)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Kommissionen har fremsat et forslag om at forlænge og styrke den europæiske investeringsfond, EFSI. EFSI skal mobilisere private investeringer gennem garantier fra EU-budgettet og den europæiske investeringsbank, EIB. Formandskabet har fremlagt et kompromisforslag, som vi skal drøfte – og om muligt enes om – på det kommende Økofin. Herefter skal sagen forhandles med Europa-Parlamentet.

Der lægges op til at forlænge investeringsperioden for EFSI fra juli 2019 til udgangen af 2020. I den forlængede periode skal EFSI skabe private investeringer for yderligere 185 mia. euro. Det skal bringe EFSI-investeringerne op på i alt 500 mia. euro i hele perioden 2015-2020.

Udvidelsen af EFSI finansieres ved at udvide EU-garantien til EIB fra 16 til 26 mia. euro. Det vil kræve en yderligere hensættelse af EU-midler på 1,1 mia. euro i tillæg til de 8 mia. euro, som allerede er hensat for den eksisterende garanti. Den konkrete finansiering af hensættelsen skal aftales som led i midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme (MFF) for perioden 2014-2020. Kompromisforslaget lægger op til, at den ekstra hensættelse finansieres fuldt ud via omprioriteringer i EU-budgettet, samt forventede indtægter fra driften af EFSI.

Der er udarbejdet en uafhængig evaluering af EFSI, som indgår i beslutningsgrundlaget for forslaget. Evalueringen vurderer bl.a., at EU-garantien til EFSI gør det muligt for EIB at

finansiere projekter med højere risiko end EIB's normale aktiviteter. Evalueringen peger desuden på behovet for at sikre, at EFSI leverer merværdi og ikke fortrænger private investeringer, samt at den geografiske spredning af projekter på EU-lande kan styrkes. Det anbefales bl.a., at der fastlægges klarere kriterier for, hvornår EFSI leverer merværdi. Det anbefales, at midlerne allokeret til små og mellemstore virksomheder forhøjes, og at man i højere grad støtter projekter med relativt høj risiko, som ellers ikke ville blive gennemført. Aktuelt har næsten alle EU-lande projekter finansieret via EFSI. Der peges dog på, at de gamle EU-lande (EU15) har opnået markant mere støtte end de nye EU-lande i Østeuropa (EU13).

Kompromisforslaget søger at øge den geografiske spredning af EFSI-projekter ved at styrke det geografiske fokus hos investeringsrådgivningsorganet EIAH (European Investment Advisory Hub). Derudover gøres den foreslåede målsætning om klima-relaterede projekter mere fleksibel, så der ikke vil være bindende mål, men større frihed til at bruge midlerne, hvor de giver mest merværdi. Kompromisforslaget er dog stadig ambitiøst på klimaområdet. Hensigten er at investere mere i klimaområdet end i nogen andre enkeltsektorer.

Kompromisforslaget tilføjer, at også sikkerheds- og forsvarsrelaterede projekter kan opnå EFSI-finansiering, hvis de i øvrigt lever op til EFSI's principper og formål og gennemføres inden for EU-traktatens rammer. EIB yder ikke i dag finansiering til forsvarsrelaterede projekter, men EIB vil kunne beslutte at gøre det.

Forventningen er, at EU-landene generelt vil støtte kompromisforslaget, bl.a. i lyset af den uafhængige evaluering af EFSI.

FO Regeringen støtter generelt at styrke og forlænge EFSI, som kompromisforslaget lægger op til. Regeringen lægger vægt på, at den ekstra finansiering sikres via omprioriteringer i EU-budgettet. Regeringen har lagt stor vægt på den uafhængige evaluering af EFSI og er tilfreds med, at den er fremlagt og kan tages i betragtning før beslutning om kompromisforslaget.

Regeringen finder det centralt, at kompromisforslaget holder fast i det centrale princip om, at EFSI-finansiering skal gå til de projekter med højest kvalitet.

Søren Søndergaard spurgte, hvad ministeren mente om den praksis, investeringsfonden havde haft. Var det nyt, at der blev åbnet op for erhvervsstøtte til forsvarsindustrien? Var det nyt med oplægget til flere grønne investeringer?

Kenneth Kristensen Berth havde hele tiden været imod investeringsfonden. Han troede ikke, det ville generere flere investeringer. EU ville bare påtage sig at dirigere investeringer i en bestemt retning. Det burde EU holde sig fra. Ændringerne gjorde bestemt ikke Dansk Folkeparti mere positivt stemt, så de kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Christian Poll spurgte, hvorfor regeringen ikke ønskede en hård grænse for andelen af klimavenlige investeringer på 40 pct., som det blev foreslået. Hvad indebar det, at EFSI-midler i højere grad skulle bruges til små og mellemstore virksomheder? Hvilke sikkerheds-

og forsvarsprojekter kunne komme i betragtning? Hvor skulle omprioriteringen til finansieringen komme fra, ud over CEF (Connecting Europe Facility). Alternativet kunne ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg, fordi der ikke var en fast grænse for klimavenlige investeringer. Det var heller ikke en god idé, at man kunne investere i sikkerhed og forsvarsindustri.

Finansministeren svarede Søren Søndergaard, at man fjerner begrænsningen, så man gennem EFSI kan lave investeringer i forsvar og sikkerhed, fordi man kan se, at der er behov for så mange muligheder som muligt for at sætte gang i økonomien og skabe arbejdspladser. Man ved, at der i Europa generelt vil være større fokus på sikkerhedsopbygning i det generelle arbejde for at komme op på den såkaldte 2-procentsmålsætning eller i nærheden af den – også på grund af sikkerhedssituationen i Europa efter de terrorangreb, der havde været. For at kunne bruge EFSI så fleksibelt som muligt, fjernede man en begrænsning. Det var dog ikke sådan, at man tilskyndede til investeringer i forsvarsindustrien.

Der ville fortsat være fokus på klimaområdet. Men den hårde grænse kunne betyde, at ellers gode initiativer, der bare ikke når op på præcis den grænse, røg i svinget. Hvis et projekt lå på 37 pct. klimavenlige investeringer, kunne det stadig godt være et godt projekt, og derfor var der lagt op til at skabe en fleksibilitet, men stadig med fokus på klimaområdet.

Ministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at han i modsætning til Dansk Folkeparti vurderede, at der ville være vilje til en større risikoafdækning, når man gav en garanti. Det var det princip, der lå bag den danske eksportkreditfond, som var med til at danske virksomheder i højere grad løb risikoen ved at importere, fordi de kunne få den afdækket. Derfor troede han ikke at man bare kannibaliserede på private investeringer, der alligevel ville være kommet.

Ministeren svarede Christian Poll, at det var et spørgsmål om at sige til bestyrelsen, hvilke virksomhedstyper man gerne ville have fokus på. Man vidste fra dansk erhvervsudvikling, at de små og mellemstore virksomheder var jobskabere. Det troede han også de var andre steder. Når man i Danmark havde haft likviditetskriser, havde det ramt de små og mellemstore virksomheder først. Ved at fokusere på mulighederne for at hjælpe dem troede han, at man kunne støtte jobskabelsen.

Ministeren svarede Christian Poll, at finansieringen skete ved omprioriteringer. Der var altid nogle ting i EU-budgettet, man havde sat penge af til i den flerårige finansielle ramme, som alligevel ikke blev brugt. Hvor det konkret skulle tages fra, blev der forhandlet om.

Søren Søndergaard sagde, at det var EU-borgernes skattepenge, der blev brugt, i en struktur, der mildest talt ikke var så kontrolleret af medlemslandene. Enhedslisten kunne ikke se nogen grund til at det skulle bruges til investeringer i militærindustrien. Det kunne medlemslandene gøre, hvis de ville. Det var ikke et fællesskabsprojekt.

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at Socialdemokratiet kunne støtte forhandlingsoplægget, som trak i den rigtige retning. Man havde tidligere haft lejlighed til at diskutere

vækstudfordringerne i Europa. Socialdemokratiet støttede udvidelsen af investeringsfonden, fordi der var et åbenlyst behov for investeringer i Europa. Men hvad var finansministeren vurdering: Var det tilstrækkeligt til at få væksten på rette spor i Europa, eller var der – som Kommissionen også lagde op til – behov for en mere ekspansiv finanspolitik i nogle lande?

Christian Poll sagde, at man ganske rigtigt kunne sætte et blødt mål og arbejde med et vist fokus og ende på 40 pct. Men man kunne også risikere at ende på 20 pct. Ideen med at sætte et fast mål var netop, at man så ville arbejde for 50 pct. for at være på den sikre side. Det gav et stærkere incitament, når man satte et fast mål. Det var så oplagt at gøre, når man havde indgået Parisaftalen og havde så voldsomt brug for en ambitiøs klimaindsats. Det kunne i virkeligheden også understøtte de små og mellemstore virksomheder. Her havde man set en stor vækst. I 2012 var væksten på 14 pct. inden for grøn energiteknologi. Samtidig var vækstraterne på andre områder under 1 pct. Så det kunne spille godt sammen, men det var ikke ambitiøst nok. Alternativet støttede derfor ikke forhandlingsoplægget.

Finansministeren sagde til Søren Søndergaard, at ideen med EFSI var at skabe vækst og dermed også arbejdspladser.

Ministeren svarede Peter Hummelgaard Thomsen, at EFSI-bidraget ikke var tilstrækkeligt, men det var et godt bidrag, og det skulle følges op af andre ting. Der var en række lande, der havde behov for strukturreformer. Han afviste ikke, at der kunne være en mindre finanspolitisk lempelse, han satte bare spørgsmålstegn ved, om den finanspolitiske lempelse, Kommissionen anbefaler for hele eurozonen, overhovedet var realistisk. I hvert fald var den i modstrid med de landespecifikke anbefalinger. Indsatsen skulle have tre ben: investering, reform og finanspolitik.

Ministeren sagde til Christian Poll, at det bedste nogle gange kunne være det godes fjende. Målet om 40 pct. klimavenlige investeringer var godt. Men hvis ikke der var relevante investeringer nok, når nu man øgede puljen, risikerede man, at man havde et råderum, der ikke kunne bruges, men som ellers kunne hjælpe på ting, der ikke var klimarelaterede, såsom arbejdsløsheden og økonomien. Hvis der dukkede masser af klimavenlige investeringer op, kunne de sagtens udgøre mere end 40 pct., men det skulle ikke være en hård grænse, for så risikerede man, at nogle af midlerne ikke blev brugt.

Søren Søndergaard sagde, at han på den baggrund ikke ville støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal mod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet havde ytret sig imod det.

2. Investeringsplan for Europa – Investeringsplanens tredje søjle

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Rådsmøde 3480 – bilag 4 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde økofin 12/7-16)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 3. Revisionen af skatteundgåelsesdirektivet fsva. hybride mismatches (ATAD2)

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0687

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 18)

EU-note (16) – E 7 (EU-note af 27/10-16 om forslagene om den fælles konsoliderede selskabsskattebase)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 760 (udvalgsmødereferat side 941 FO, forhandlingsoplæg om det eksisterende skatteundgåelsesdirektiv forelagt 20/5-16)

Finansministeren: Kommissionen fremsatte 25. oktober forslag til en revision af skatteundgåelsesdirektivet. Det var det direktiv, som Økofin vedtog i sommer. Forslaget blev drøftet her i udvalget forud for Økofin den 8. november 2016.

Direktivet fra i sommer indeholdt bl.a. værnsregler mod såkaldte hybride mismatches. Det er regler, der skal forhindre situationer, hvor en virksomhed f.eks. kan få skattemæssigt fradrag for den samme udgift i to lande, fordi landene har forskellige skattemæssige vurderinger af en selskabsenhed eller en transaktion. Det kan også være situationer, hvor der opnås fradrag i et land, men uden en modsvarende beskatning i andre lande, eller hvor et selskabs indkomst slet ikke beskattes i noget land.

Direktivet indførte dog kun sådanne værnsregler i forholdet mellem EU-landene indbyrdes. Direktivet dækkede ikke situationer mellem EU-lande og lande uden for EU. Det nye forslag dækker sådanne situationer. Forslaget indeholder også værnsregler mod flere – men mindre udbredte – former for hybride mismatches, som ikke var med i det oprindelige direktiv. Disse værnsregler vil gælde både ift. EU-lande og tredjelande.

Formandskabet sigter efter rådsenighed om revisionsforslaget inden for nærmeste fremtid, måske allerede på dette Økofin.

Regeringen støtter direktivet, men lægger samtidig – ligesom flere andre lande – vægt på, at forslaget tilnærmes mest muligt OECD-anbefalingerne på området. Vi lægger særlig vægt på, at det ikke skal være muligt at skabe selskabsenheder eller transaktioner, der i realiteten ikke beskattes noget sted. Dette vil også bringe direktivet tættere på de danske regler på området. Der er fortsat tale om et minimumsdirektiv, så vi kan beholde vores skrappe regler på punkter, hvor direktivet ikke går langt nok.

Søren Søndergaard sagde, at Enhedslisten umiddelbart var positiv over for forhandlingsoplægget om skatteundgåelsesdirektivet.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, om regeringens holdning til skatteundgåelsesdirektivet havde ændret sig nu, hvor Liberal Alliance – der stemte imod forhandlingsoplægget på det område – var indtrådt i regeringen.

Christian Poll sagde, at det var et minimumsdirektiv, så det var ikke nødvendigt at lempe gældende danske regler. Men hvor var medlemslandene med hensyn til implementeringsdatoen for direktivet? IBIS mente, at en udskydelse til 2024 ville være katastrofal. Som udgangspunkt støttede Alternativet forhandlingsoplægget, fordi direktivet kunne være et effektivt værn mod skattesnyd og aggressiv skatteplanlægning. Det ville også komme til at omfatte tredjelande. Det var især vigtigt for udviklingslandene, som ville kunne lukke skattehuller.

Finansministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at Danmark kun havde en regering, og den regering havde kun en holdning, som var den, ministeren havde fremført. Hvordan man var kommet frem til den, drøftede man internt i regeringen og ikke andre steder.

Ministeren svarede Christian Poll, at et enkelt land havde bedt om at få udsat datoen for implementering. Det syntes han ikke var en god idé, men det skulle drøftes.

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at Socialdemokratiet kunne støtte forhandlingsoplægget, som trak i en rigtig retning. Alle initiativer, der kunne medvirke til at gøre noget ved skatteundgåelse, ville de gerne støtte. I forlængelse af Kenneth Kristensen Berths spørgsmål, var han glad for, at Liberal Alliances indtræden i regeringen havde fået dem til at skifte synspunkt på spørgsmålet om skatteundgåelse.

Christian Poll sagde, at Alternativet støttede forhandlingsoplægget om skatteundgåelsesdirektivet.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal mod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

4. Afgift på finansielle transaktioner (FTT)

– Status

KOM (2013) 0071

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 30)

KOM (2013) 0071 - svar på spm. 1 om, hvor i Rådets afgørelse af 22/1-13 der gives mandat til at indføre udstedelsesprincip, fra økonomi- og indenrigsministeren

KOM (2013) 0071 - svar på spm. 2 om en redegørelse for omkostninger i Danmark forbundet med skat på finansielle transaktioner (FTT), fra skatteministeren

EU-note (12) – E 19 (note af 19/2-13 om forstærket samarbejde vedr. beskatning af finansielle transaktioner)

EU-note (12) – E 32 (note af 30/4-13 om status på jagten på skatteindtægter)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Ti lande overvejer fortsat en afgift på finansielle transaktioner i et forstærket samarbejde: Tyskland, Frankrig, Belgien, Portugal, Østrig, Grækenland, Slovenien, Italien, Spanien og Slovakiet. Der blev senest gjort status på sagen på Økofin 17. juni.

De ti lande blev for et år siden (december 2015) enige om en erklæring med nogle overordnede principper for afgiften. Erklæringen lagde op til at pålægge afgiften på aktier og derivater (dvs. såkaldt afledte finansielle instrumenter). Landene sigtede efter enighed om en konkret model inden udgangen af juni i år. Det lykkedes ikke. Der er fortsat væsentlige udeståender, og det er uklart, hvorvidt der kan opnås enighed, og om hvad.

Forslaget skal vedtages med enstemmighed i Rådet blandt de deltagende lande. De lande, der ikke deltager (heriblandt Danmark), deltager i drøftelser af forslaget i Rådet, men har ingen stemmeret i sagen.

Regeringen finder fortsat, at en sådan afgift er en dårlig idé. Vi deltager derfor ikke i det forstærkede samarbejde. En afgift vil i sidste ende blive båret af f.eks. pensionsopsparere, hvis opsparing placeres i værdipapirer. En afgift vil også gøre de finansielle markeder mindre effektive, hvilket også vil koste virksomheder og husholdninger penge i form af højere renter o.l.

En afgift på finansielle transaktioner kan påvirke Danmark, selvom vi ikke deltager, f.eks. hvis afgiften pålægges danske virksomheder, når de handler med værdipapirer udstedt i deltagende lande. Dog vil påvirkningen være mindre, end hvis vi selv deltog i afgiften, idet afgiften i så fald også ville omfatte rent danske transaktioner (dvs. handler med danske papirer mellem danske virksomheder). Vi lægger fortsat vægt på, at afgiftens indretning skal tage hensyn til ikkedeltagende lande.

Peter Hummelgaard Thomsen var næsten glad for, at finansministeren ikke havde stemmeret i spørgsmålet om finansielle transaktioner. Det var meget skråsikkert at sige, at en afgift på finansielle transaktioner ville føre til højere renter og mere ustabile finansielle markeder. Det var der mange forskellige vurderinger af. KPMG vurderede f.eks., at det ville give væksten et boost, hvis man brugte pengene på offentlige investeringer. Det kunne måske endda også gøre noget ved volatile finansielle markeder ved at mindske omfanget af højfrekvente handler.

Finansministeren ville ikke gøre sig klog på transaktionsskatten. Han refererede bare til de mange kloge betragtninger om de skadelige virkninger af finansiell transaktionsskat, den daværende økonomiminister i Nyrups regering i 1999 og 2000 havde gjort sig.

5. Styrkelse af bankunionen – en fælles indskydergaranti i bankunionen

– *Status*

KOM (2015) 0586

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 36)

KOM (2015) 0586 – bilag 1 (faktaark om fælleseuropæisk indskydergarantiordning)

EU-note (15) – E 16 (EU-note af 10/12-15 om forslag om en fælles EU-indskydergarantiordning for bankkunder)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Pkt. 5 og 6 blev behandlet under et.

6. Styrkelse af bankunionen – Pakke af lovgivningsforslag om regulering af den finansielle sektor

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 40)

Rådsmøde 3480 – bilag 4 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde økofin 12/7-16)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Finansministeren Kommissionen skal præsentere en pakke af lovgivningsforslag om regulering af kreditinstitutter. Forslagene blev først fremsat den 23. november, og der ventes alene en overordnet drøftelse på dette Økofin. Nu skal forslagene gennemgås og forhandles på teknisk niveau, før Økofin på et senere tidspunkt vil vende tilbage til sagen.

Forslagene omfatter og skal vedtages af alle EU-lande. Forslagene indgår dog også i køreplanen for styrkelse af bankunionen vedtaget på Økofin 17. juni, da de sigter efter at reducere risici i banksektoren. Modstykket til risikoreduktion er risikodeling, herunder forslaget om en fælles indskydergaranti (EDIS) for bankunionen. Der er startet drøftelser om EDIS på teknisk niveau, og Økofin ventes at få en status for dette arbejde.

Den nye pakke består i forslag til en revision af EU's kapitalkravsdirektiv og -forordning, ændring af EU's direktiv om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og ændring af forordningen om den fælles afviklingsmekanisme i bankunionen.

Der er tale om tilpasninger af den generelle styrkelse af kapitalkravene m.v. efter krisen. Forslagene rummer bl.a. krav fra de såkaldte Basel III-standarde, som endnu ikke er implementeret i EU. Det gælder blandt andet et gearingskrav, dvs. et krav til et instituts kapital i forhold til instituttets ikkeisikovægtede aktiver. Det gælder også et krav til stabil finansiering (NSFR). Kravet skal sikre, at institutternes udlån og andre aktiver i højere grad skal være finansieret af finansieringskilder med tilstrækkeligt lange løbetider.

Der er også et krav om mere tabsabsorberende kapital (TLAC) i de globale systemisk vigtige institutter, som skal kunne nedskrives eller konverteres til egentlig kernekapital, hvis et institut bliver nødlidende. TLAC supplerer det lignende EU-krav om nedskrivningsegne passiver (MREL).

Regeringen er i gang med at se nærmere på forslagene og vil udarbejde grund- og nærhedsnotater til udvalget.

Regeringen er positiv over for forslag, der kan styrke kreditinstitutters robusthed og den finansielle stabilitet, samtidig med at de understøtter kreditformidling, vækst og beskæftigelse. Regeringen fokuserer især på mulige negative konsekvenser for særlig danske realkreditinstitutter. Det er således af største vigtighed, at forslag til EU-implementering af de globale standarder tager hensyn til særlige europæiske forhold og velfungerende forretningsmodeller som dansk realkredit. Der er umiddelbart positive takter i Kommissionens forslag. Vi vil dog under alle omstændigheder arbejde hårdt for at varetage de danske interesser, når vi nu skal til at forhandle forslagene med de andre EU-lande.

Det skal understreges, at der senere ventes nye forslag om EU-implementering af kommende nye standarder fra Baselkomiteen i EU. Aktuelt arbejder Baselkomiteen på det såkaldte reviderede kapitalgulv. Det er ligesom gearingskravet i praksis et krav om et minimumsniveau af kapital, der er uafhængigt af risikoen ved udlån m.v. Kapitalgulvet kan betyde væsentligt højere kapitalkrav for særlig de danske realkreditinstitutter, som har særlig lave risici og derfor relativt lave kapitalniveauer. Denne standard indgår ikke i de netop fremsatte forslag, men kommer senere. Forslag fra Kommissionen herom ventes tidligst i 2017.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, om det forhold, at regeringen havde ændret sig, havde ændret regeringens holdning til bankunionen. Var der noget nyt om Danmarks eventuelle tiltræden?

Finansministeren svarede, at regeringens position til bankunionen var den samme. Der var nogle klare fordele ved en bankunion, men også nogle ulemper. Danmark deltager ikke for nærværende, men følger udviklingen.

7. Implementering af bankunionen

– Status

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (sammenotat side 47)

KOM (2015) 0586 – bilag 1 (faktaark om en fælles europæisk indskydergarantiordning)

EU-note (15) – E 16 (EU-note af 10/12-15 om fælles EU-indskydergarantiordning for bankkunder)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (16) – bilag 65 (udvalgsmødereferat side 6, senest behandlet i EUU 5/10-16)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

8. Status for opfølgningen på ØMU-rapporten

– Orientering fra Kommissionen

KOM (2015) 0600

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (sammenotat side 50)

EU-note (15) – E 11 (EU-note af 20/11-15 om Kommissionens plan for ØMU'ens fremtid)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 177 (udvalgsmødereferat side 111, senest behandlet i EUU 6/11-15)

Finansministeren: Siden ØMU-rapporten fra juni 2015 har der været arbejdet med at gennemføre forslag i den såkaldte første fase om forslag på den korte bane.

Et af tiltagene i første fase er anbefalingen om at oprette nationale produktivetsråd for at øge produktivitet og vækst. Danmark har som bekendt tilsluttet sig anbefalingen og regeringen har netop fremlagt et lovforslag, der opretter et sådant råd i regi af Det Økonomiske Råd.

Der er ikke lagt op til, at vi skal diskutere nye tiltag på det kommende Økofin. Kommissionen ventes at gøre status for processen hidtil og vil muligvis også redegøre for ØMU-rapportens kommende anden fase. Der er her tale om mere langsigtede og vidtgående tiltag, der f.eks. vil kunne kræve traktatændringer. Det gælder f.eks. overvejelser om en finanspolitisk union med et eurobudget til brug for fælles finanspolitik osv.

Det er planen, at der skal tages hul på diskussionen af denne anden fase i løbet af næste år. Kommissionen ventes i løbet af foråret at offentliggøre en rapport med flere detaljer, og at nedsætte en ekspertgruppe, der skal tænke tanker om spørgsmålene. Det er uklart, hvor langt landene vil gå.

Regeringen lægger vægt på, at vi i EU bruger vores energi på jordnære og realistiske tiltag, der forbedrer EU-borgernes hverdag og giver vækst og beskæftigelse. Jeg tvivler på, at

nye, store og vidtgående integrationsprojekter er den rette vej frem. Men vi må se Kommissionens udspil i 2017 og forholde os til sagen dér.

9. Europæisk semester: den årlige vækstundersøgelse m.v.

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

KOM (2016) 0726

KOM (2016) 0728

KOM (2016) 0725

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 54)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

10. Bekæmpelse af terrorfinansiering

– *Statusorientering fra Kommissionen*

KOM (2016) 0050

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 64)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Finansministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

11. Rådskonklusioner om et fair, konkurrencedygtigt og stabilt selskabsskattesystem

– *Rådskonklusioner*

KOM (2016) 0682

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 68)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Finansministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

12. Simplificering af gennemførelsen af stabilitets- og vækstpagten

– Orientering

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 71)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: EU's finanspolitiske regler og de tekniske retningslinjer for at gennemføre dem er over tid gjort fagligt bedre. Det har bidraget til større fokus på sunde offentlige finanser og forebyggelse af nye kriser. Der er dog opstået en diskussion om, hvorvidt reglerne er blevet for komplekse. Der er derfor aftalt et arbejde i to faser med forenkling af gennemførelsen af reglerne.

I første fase har man på enkelte områder afsøgt konkrete muligheder, som kan gøre gennemførelsen af reglerne simple: For det første vil man forenkke indikatorerne til måling af landenes efterlevelse af henstillinger om at nedbringe underskud. For det andet vil man forbedre målingen af landenes overholdelse af deres mellemfristede mål for den strukturelle saldo. For det tredje arbejder man med justeringer af beregningsmetoden for outputgabet i de enkelte lande, hvilket skal give bedre skøn for landenes struktursaldo.

På Økofin ventes en status for det tekniske arbejde. EU-landene ventes generelt at være enige i disse forslag. Der er dog reelt tale om begrænsede forenklinger, og nogle vil nok ønske en mere fundamental reform. I en mindre konkret anden fase af forenklingen skal der derfor overvejes mulige ændringer af selve reglerne.

Regeringen finder, at de nuværende regler er intelligente og fornuftige, hvis man implementerer og håndhæver dem fuldt ud. Regeringen kan dog støtte de konkrete tiltag til tekniske forbedringer, der nu er på bordet. Vi støtter derimod ikke reform af reglerne kun få år efter seneste reform. Det vil være en meget tung proces, som kan risikere at svække reglerne og føre til svagere offentlige finanser og i sidste ende nye gældskriser.

13. Rapport om de strategiske spørgsmål på toldområdet fra højniveaugruppen af lederne af told- og afgiftsadministrationerne

– Præsentation

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 78)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 14. Forslag om udvidelse af EIB's eksterne lånemandat

– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men ventes vedtaget på et snarligt rådsmøde*

KOM (2016) 0582

KOM (2016) 0583

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 80)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Finansministeren Kommissionen har foreslået at forhøje den europæiske investeringsbanks eksterne lånemandat, ELM, som dækker EIB's aktiviteter uden for EU. Der er også et forslag om ændring af den tilhørende EU-garantifond.

Det eksterne lånemandat består i en garanti fra EU-budgettet til EIB, som EIB bruger til at udbyde finansiering i udvalgte tredjelande. Kommissionen foreslår at øge mandatet med 5,3 mia. euro til 32,3 mia. euro for perioden 2014-20. Forøgelsen skal især sikre, at EIB kan levere et bidrag til håndtering af migrations- og flygtningesituationen i EU's nærområder.

For perioden 2018-20 skal der hensættes yderligere 115 mio. euro fra EU-budgettet for at dække de ekstra 5,3 mia. euro i EU's garantiforpligtigelse. Den konkrete finansiering af hensættelsen aftales som led i midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme (MFF'en).

Sagen er ikke på dagsordenen for Økofin. Der er på teknisk niveau opnået principiel enighed om et kompromisforslag på baggrund af en meget hurtig behandling af sagen. Enigheden er betinget af, at finansieringen falder på plads i midtvejsevalueringen af MFF'en. Vi har fra dansk side taget et parlamentarisk forbehold.

Kompromisforslaget fastholder generelt Kommissionens forslag, herunder forhøjelsen af lånemandatet og fokus på middelhavslandene.

Kompromisforslaget fokuserer dog midlerne til de resterende regioner på udlån i EU's østlige naboskabslande (frem for til Asien, Latinamerika og Sydafrika). Forslaget skal nu forhandles med Europa-Parlamentet.

FO Regeringen støtter kompromisforslaget. Vi har bl.a. arbejdet for, at forøgelsen af lånemandatet begrænses mest muligt, samtidig med at EIB's bidrag til at håndtere migration gennemføres som foreslået, og at der fortsat er fokus på EU's østlige naboskabslande under lånemandatet.

Søren Søndergaard sagde, at der var store problemer med EIB's hidtidige lånepraksis. Adskillige rapporter havde f.eks. vist, at EIB havde lånt ud til utransparente projekter, der var gået via skattely. Der var også eksempler på støtte til banker, som var kontrolleret af autoritære regimer. Var ministeren ikke bekymret over den manglende transparens og over den manglende overensstemmelse mellem lånepraksissen og den almene linje i EU's

udenrigspolitik? Det var blevet nævnt i en rapport fra Europa-Parlamentets budgetkontroludvalg i 2013.

Kenneth Kristensen Berth undrede sig over, at Iran var blevet tilføjet. Der var blevet sagt, at udlånsmulighederne skulle kædes sammen med migrationssituationen. Hvor mange flygtninge havde Iran taget fra Syrien og andre steder? Det forekom ham at være begrænset.

Christian Poll spurgte, hvilke offentlige og private investeringer man tænkte på med hensyn til håndtering af flygtninge- og asylsituationen. Alternativet kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, fordi investeringerne tilsyneladende primært bruges på at sikre sikkerhedsbuen uden om EU, og fordi mandatet var uklart.

Finansministeren svarede Søren Søndergaard, at han desværre ikke kunne huske Europa-Parlamentets rapport for 2013, men hans politiske holdning var, at EIB skal leve op til høje standarder for deres lånepraksis – både hvad angår transparens, arbejdstagerrettigheder, forbrugersikkerhed og bekæmpelse af skatteunddragelse. Det ville være som en boksehandske til et blåt øje, hvis man på den ene side diskuterede regler, der skulle stramme op for bekæmpelsen af skatteunddragelse, og på den anden side havde en bank, der gav mulighed for det. Det ville man fra dansk side slå fast.

Ministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at han ikke kunne huske tallene i hovedet, men Iran havde et ønske om at afklare situationen for de lidt over to millioner afghanske flygtninge, der for øjeblikket var i landet. Iran havde flygtninge fra Irak og andre lande i den meget urolige region. Samtidig havde man i Danmark iranske asylansøgere, herunder nogle, der havde haft et længerevarende stop i mellemliggende lande, inden de søgte til Danmark. Det handlede om at sikre Irans situation som flygtningeværtsland. Lige nu var knap 6 millioner afghanere flyttet tilbage efter Talebans fald. Men der var stadig mange afghanere i nabolandene, fordi nogle afghanske regioner var mere urolige end andre. Efter sanktionerne mod Iran blev ophævet, var den danske eksport til Iran steget med 80 pct. Det ville sige, at den på et år var kommet tilbage til niveauet, fra før sanktionerne blev indført. Kurven var stigende, så det var positivt at have Iran med i det eksterne lånemandat.

Ministeren svarede Christian Poll, at Jordan f.eks. husede mange flygtninge fra Syrien og gerne ville lave et integrationsprojekt, som skulle igangsætte nogle virksomheder, men manglede finansieringen til at komme i gang. Et andet eksempel kunne være genopbygning af infrastruktur nogle af de steder i Irak, der var blevet befriet fra ISIL, så folk kunne vende tilbage. Udfordringen med migration var, at der manglede arbejdspladser til den generation af unge, der var på vej ud på arbejdsmarkedet i en række nordafrikanske lande, hvis man skulle undgå et stærkt stigende migrationspres mod Europa. Derfor havde man en klar interesse i at lave investeringer, der kan være med til at skabe en erhvervsudvikling, der får dem til at afholde sig fra irregulær migration. Der var ikke noget forgjort i at fokusere på de nærmeste lande, selv om man hjalp i hele verden. Det var rettidigt omhu.

Søren Søndergaard var glad for, hvad ministeren sagde, men det var alvorligere end som så. Aserbajdsjan var f.eks. et af de mest autoritære og undertrykkende regimer i Europa. I 2015 vedtog man i Europa-Parlamentet en resolution om det. Seks dage efter lavede banken en aftale med International bank of Aserbajdsjan, som var ejet af landets regime. Det var fuldstændig uacceptabelt. Det var det også, at man støttede selskaber og banker i skattelylande. Så længe man ikke kunne få en garanti for at den slags ting blev stoppet, syntes han ikke, at danske skatteborgere skulle bidrage til det.

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at Socialdemokratiet støttede forhandlingsoplægget, som trak i den rigtige retning.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at Dansk Folkeparti ikke støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Christian Poll sagde, at Alternativet ikke støttede forhandlingsoplægget.

Finansministeren sagde til Søren Søndergaard, at EIB's bestyrelse bestod af repræsentanter for medlemslandene. Det betød ikke, at han altid var enig i deres beslutninger.

Søren Søndergaard sagde, at han på den baggrund ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal mod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet havde ytret sig imod det.

FO 15. Forslag om revision af hvidvaskdirektivet

– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men ventes vedtaget på et snarligt rådsmøde*

KOM (2016) 0450

Rådsmøde 3506 – bilag 1 (samlenotat side 90)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Finansministeren Kommissionen fremsatte 5. juli 2016 forslag til en revision af det fjerde hvidvaskdirektiv. Udvalget fik senest en redegørelse for forslaget forud for Økofin den 8. november. Der ventes snart en aftale om forslaget i Rådet.

Forslaget indebærer yderligere stramninger i hvidvaskreglerne, navnlig som led i den styrkede indsats mod terrorfinansiering. Det sker bl.a. ved at nedsætte grænserne for undtagelse af forudbetalte betalingskort fra kundekendingsprocedurer og ved at udvide hvidvaskreglerne til virtuelle valutaer. Pga. anonymiteten har forudbetalte betalingskort og virtuelle valutaer været brugt af kriminelle og terrorister.

Forslaget stiller også krav til alle EU-lande om at oprette et nationalt centralt register el. lign. over bank- og betalingskonti. Der er også krav om, at informationen i disse registre kan udveksles med andre EU-lande.

Forslaget indfører også offentliggørelse og informationsudveksling om de nationale registre over ejerskab til selskaber m.v., som skal indføres i kraft af det fjerde hvidvaskdirektiv. Dette er et centralt tiltag i EU's samlede indsats mod skatteunddragelse og skattely i lyset af især Panamasagen. Endelig styrker forslaget de nationale finansielle efterretningsmyndigheder, herunder deres mulighed for at indhente oplysninger.

De udestående diskussioner om sagen handler primært om omfanget af offentlighed om ejerskabsoplysninger, herunder offentlighed om såkaldte trusts, som fx er udbredte i UK, og som kan have familiemæssige formål.

FO Fra dansk side støtter vi generelt revisionen og støtter, at ejerskabsoplysninger bliver offentligt tilgængelige. Dog er det meget vigtigt, at vi rammer den rette balance, og at vi vedtager effektive regler, som giver merværdi, og ikke skaber unødvendige byrder for virksomheder og borgere.

Søren Søndergaard sagde, at Enhedslisten umiddelbart var positive over for hvidvaskdirektivet. Han bad dog ministeren uddybe bemærkningen i samlenotatet om, at det ville have væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Søren Søndergaard spurgte også, om ministeren ville arbejde for, at de retssikkerhedsmæssige problemer, der kommer af en øget overvågning, skulle analyseres og evalueres efter et stykke tid. Det ville være rimeligt at beslutte med det samme.

Kenneth Kristensen Berth spurgte også, hvilke statsfinansielle konsekvenser revisionen af hvidvaskdirektivet havde.

Christian Poll sagde, at regeringen ifølge samlenotatet ville vurdere de nationale efterretningstjenesters efterforskningsmæssige behov for at kunne indhente informationer direkte efter behov. Hvor langt var man i denne vurdering, og havde regeringen fokus på borgernes retssikkerhed i forhandlingerne? Kunne ministeren uddybe reglerne om sletning af informationer, som de nationale finansielle efterretningsmyndigheder indhenter fra bankerne? Hvis det viste sig, at nationale finansielle efterretningsmyndigheder havde indhentet oplysninger om uskyldige, ville de så blive slettet? Hvilken rolle vil de nationale retsinstanser spille i de nationale efterretningsmyndigheders indhentning af personoplysninger fra bankerne? Alternativet ville støtte forhandlingsoplægget, hvis regeringen havde fokus på EU-borgernes retssikkerhed.

Finansministeren svarede, at der stod i samlenotatet, at det kunne have væsentlige statsfinansielle konsekvenser, fordi man var nødt til at skrive sådan, når man ikke vidste, præcis, hvor forhandlingerne ville lande, hvad de administrative niveauer angik. Danmark arbejder på at få nedbragt omkostningerne. F.eks. kunne man genbruge den danske finansielle sektors omfattende registrering af bank- og betalingskonti, så man ikke behøver at oprette et nyt selvstændigt register. Det ville give væsentligt lavere konsekvenser, end hvis registreringen skulle rykkes ud af den finansielle sektor og ligge i et statsligt regi. Jo mere genbrug af registrering, jo lavere statsfinansielle konsekvenser. Det skulle først forhandles på plads.

På spørgsmålene om overvågning og retssikkerhed svarede ministeren, at der selvfølgelig ville være flere, der blev registreret, når man sænkede tærsklen for, hvornår forudbetalte betalingskort skulle registreres. Med hensyn til hvordan og hvor længe man registrerer og hvem der har adgang til registret, var han interesseret i, at man i så høj grad som muligt begrænsede adgangen til dem, der havde et relevant myndighedsbehov. Man skulle også have fokus på, hvornår man slettede registeroplysninger. Udfordringen var at få tilbagemeldinger om, hvornår et betalingskort er brugt op. Forudbetalte uregistrerede betalingskort var blevet brugt til at finansiere kriminelle aktiviteter og terrorhandlinger. Hvis man vidste, at man bare kunne gemme kortet i en bestemt periode, var der ingen sikkerhed i det. Ministeren havde ikke lyst til at have et register, der ikke nyttede noget. Han havde været med til at argumentere for, at man skulle blive ved med at have den slags kort, fordi nogle lande havde ringere banksystemer end det danske. I Danmark havde de færreste forudbetalte betalingskort, fordi det danske dankort var så udbredt. Det fungerede godt i Danmark.

Ministeren fortalte, at Venstres Ungdom i sin tid var modstander af Dankortet på grund af muligheden for overvågning. Det var nogenlunde, samtidig med at Venstres Ungdom også var modstander af Storebæltsbroen, og før ministeren selv deltog i landstævnerne. Ingen bekymrede sig over at bruge dankortet længere. Tværtimod kunne man glæde sig over, at transaktionerne var sporbare for skattemyndighederne.

Ministeren opsummerede, at han ville arbejde for klare regler for retssikkerhed og for at undgå unødigt registrering og unødigt langvarig registrering.

Søren Søndergaard foreslog, at man i stedet hjalp de lande, der havde behov for uregistrerede betalingskort, så de kunne få dem afviklet hurtigt. Det ville være en effektiv indsats mod visse former for kriminalitet på linje med fjernelse af tusindeurosedlen. Enhedslisten ville støtte forhandlingsoplægget, hvis ministeren ville arbejde for, at der kom en evaluering. Det burde ministeren kunne give tilsagn om.

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at Socialdemokratiet kunne støtte forhandlingsoplægget, som trak i en rigtig retning. Alle initiativer, der kunne medvirke til at gøre noget ved hvidvaskning, ville de gerne støtte.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at Dansk Folkeparti støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Finansministeren ville gerne give tilsagn om at arbejde for en evaluering, men han kunne ikke garantere, at det ville lykkes.

Ministeren svarede Søren Søndergaard, at det ville være en god hjælp, hvis man kunne opbygge en banksektor, der fjernede behovet for forudbetalte betalingskort, men det var en national beslutning og ikke en EU-beslutning.

Christian Poll sagde, at Alternativet støttede forhandlingsoplægget om hvidvaskdirektivet nu, når ministeren havde givet tilsagn om at arbejde for en evaluering.

Søren Søndergaard sagde, at han på baggrund af det tilsagn ville støtte forhandlingsoplægget.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at Dansk Folkeparti støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal mod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

16. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

17. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3508 (retlige og indre anliggender) den 8.-9. december 2016

Justitsministeren sagde, at der den 8.-9. december 2016 skulle afholdes rådsmøde om retlige og indre anliggender i Bruxelles. Udvalget havde fået tilsendt et samlenotat og et supplerende samlenotat om sagerne på rådsmødet. Som det fremgik af samlenotatet, var der denne gang syv sager på rådsmødedagsordenen, der vedrørte Justitsministeriets område. Alle syv sager blev forelagt til orientering. Ministeren ville koncentrere sig om de sager, han vurderede navnlig ville have udvalgets interesse.

Udlændinge- og integrationsministeren sagde, at det havde været et år præget af fortsatte migrationsstrømme og pres på EU's ydre grænser, men hvor kontrollen med de ydre grænser gradvis var blevet forbedret målt på antallet af ankomne irregulære migranter. Der kom fortsat en markant strøm af særlig økonomiske migranter over den centrale Middelhavsroute til Italien – omkring 170.000 personer i år til dato – og der var faktisk tale om en stigning på omkring 15 pct. i forhold til året før. Til gengæld var antallet af migranter faldet drastisk på den østlige Middelhavsroute fra Tyrkiet til Grækenland og videre op i Europa, efterhånden som man fik styr på Balkanruten og indgik aftalen med Tyrkiet. Potentielt stod millioner af mennesker i EU's nærområder, i Afrika og i Sydasiens på spring for at prøve lykken som irregulær migrant i EU. Med andre ord var flygtninge- og migrationskrisen langt fra overstået. Situationen var ikke stabil. Derfor skulle man fortsat gøre alt for ikke at havne i en situation som den i 2015 igen.

På årets rådsmøder havde man fokuseret på en lang række lovgivningsmæssige tiltag fremsat af Kommissionen. Fælles for forslagene var, at EU og medlemsstaterne skulle få stadig mere kontrol med migrationsstrømmene og de eksterne grænser. Det var også emnet for dette rådsmøde, hvor der var tre migrationspunkter på dagsordenen. For det første var der en fremskridtsrapport om reformen af det europæiske asylsystem, hvor der muligvis ville blive lagt op til delvis politisk enighed i rådet om forslaget til en ændring af Eurodacforordningen. For det andet var der en fremskridtsrapport om forslaget til et europæisk ind- og udrejsesystem, som hun ville fremlægge til forhandlingsoplæg. Det ville vende tilbage til. For det tredje var der et generelt migrationspunkt.

Kenneth Kristensen Berth fandt ministerens indledning besynderlig. Ministeren sagde, at kontrollen med indrejsende til Europa var blevet bedre. Ministeren og han måtte have forskellige opfattelser af, hvad der ligger i ordet kontrol. Der kom færre over den østlige Middelhavsroute, men flere over den vestlige Middelhavsroute, og det havde ikke noget med kontrollen at gøre. Den var der ikke sket noget med det sidste år, så dem, der kom over Middelhavet, fik stadig lov at rejse ind i Europa. De blev ikke sejlet tilbage til Tyrkiet eller Nordafrika. Ministeren sagde, at det var Tyrkietaftalen, der havde afbrudt Østbalkanruten. Han mente, det i langt højere grad skyldtes grænselukningen i Makedonien. Antallet af personer, der kom til Italien, var steget med 15 pct. Var der nogen som helst nye initiativer for at begrænse det?

Udlændinge- og integrationsministeren sagde, at hun ikke havde sagt, at der var mere kontrol med de ydre grænser, men at strømmen til Europa var formindsket. I oktober året

før kom 200.000 til Europa, i år var der kommet 3.500 ad de samme ruter. Der var sket en vækst i indrejsende til Italien på 15 pct., men EU-Tyrkiet-aftalen havde virket, ligesom det havde haft enorm betydning, at Balkanruten var blevet lukket af. Ministeren havde netop samme uge besøgt Slovenien og Østrig for at se på deres grænsekontrol og diskutere Balkanruten. Der var blevet lukket godt og effektivt af. Kenneth Kristensen Berth havde nok ret i, at den grænsekontrol, man kunne møde op gennem Europa, havde en stor effekt, ud over at selve Balkanruten var blevet lukket af. Ud fra et dansk perspektiv kunne man også nævne de stramninger, man havde lavet i Danmark. Det var altså ikke kontrollen, men det, at man havde lukket af, og at strømmen har flyttet sig en smule, som var årsagen.

Kenneth Kristensens Berth havde noteret, at ministeren havde sagt i sin indledning, at kontrollen gradvis var blevet forbedret. Det var måske en fortalelse. Det havde han forståelse over for.

1. Forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0534

Rådsmøde 3508 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2013) 0534 – bilag 3 (det hollandske Repræsentanternes Hus' positionspapir om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed)

KOM (2013) 0534 – bilag 2 (korrespondance mellem det britiske Overhus og Kommissionen vedr. Kommissionens håndtering af det gule kort)

KOM (2013) 0534 – svar på spørgsmål 1 om regeringens holdning til Kommissionens beslutning om at ignorere det gule kort fra en række nationale parlamenter vedr. forslag om en europæisk anklageyndighed fra justitsministeren

KOM (2013) 0534 – bilag 1 (brev fra Kommissionen om begrundede udtalelser om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (16) – bilag 98 (udvalgsmødereferat side 64, senest behandlet i EUU 7/10-16udvalgsmødereferat side 64, senest behandlet i EUU 7/10-16)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 1 vedrører forslaget om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed, der skal kunne efterforske og retsforfølge strafbare handlinger, som skader EU's finansielle interesser – f.eks. sager om svindel med euroen og EU's midler. Sagen er senest blevet forelagt forud for rådsmødet den 13.-14. oktober 2016, og jeg vil derfor gøre det kort. Jeg nævner sagen til orientering, idet forslaget er omfattet af retsforbeholdet. Det er formandskabets hensigt at opnå enighed om en generel indstilling om forslaget på rådsmødet den 8.-9. december 2016.

Den grundlæggende ordning i det danske retssystem er, at det er det danske politi og den danske anklagemyndighed, der gennemfører efterforskning, rejser tiltale og fører straffesager ved de danske domstole. Det er regeringens opfattelse, at den danske anklagemyndighed varetager indsatsen mod svig, herunder svig med EU-midler, effektivt og målrettet.

Regeringen er generelt skeptisk over for det element i forslaget, som lægger op til, at Den Europæiske Anklagemyndighed skal kunne efterforske og retsforfølge i de enkelte medlemsstater. Forslaget er som nævnt omfattet af retsforbeholdet og vil derfor ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark. Regeringen deler målsætningen i forslaget om at sikre bedst mulig beskyttelse af EU's finansielle midler. Derfor vil vi fra dansk side arbejde for at sikre grundlaget for et effektivt samarbejde mellem den danske anklagemyndighed og Den Europæiske Anklagemyndighed.

Søren Søndergaard spurgte, om Europols rolle fremover overhovedet blev diskuteret på rådsniveau. Der havde gennem årene været vidtløftige planer om, hvad Europol skulle udvikle sig til, og der havde også været vidtløftige planer om, hvad en europæisk anklagemyndighed skulle tage sig af. Den Europæiske Anklagemyndighed var i første omgang blevet reduceret til at skulle behandle emner, der har med svig med EU-midler at gøre, men var der en aflægger til Europols funktion, f.eks. i en kommende forordning? Var det på tale eller bare noget, der blev diskuteret i Europa-Parlamentet?

Justitsministeren svarede Søren Søndergaard, at forslaget havde været drøftet på arbejdsgruppe- og attachéniveau og en række rådsmøder.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0363

Rådsmøde 3508 – bilag 1 (samlentat side 12)

KOM (2012) 0363 - svar på spørgsmål 1 om, hvad der på nationalt plan gøres for at bekæmpe momssvig, herunder om der findes en særskilt national strategi for dette, fra skatteministeren

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (16) – bilag 98 (udvalgsmødereferat side 66, senest behandlet i EEU 7/10-16)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

3. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold

– *Politisk drøftelse*

KOM (2015) 0634

Rådsmøde 3508 – bilag 1 (sammenfatning side 20)

EU-note (15) – E 34 (EU-note af 22/2-16 om forbrugerrettigheder ved nethandel og digitale produkter)

Rådsmøde 3473 – bilag 6 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde RIA 9-10/6-16 - justitsdelen)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 3 udspringer af Kommissionens strategi for det digitale indre marked og omhandler det forslag til direktiv om forbrugeraftaler om levering af digitalt indhold, som tidligere er blevet omtalt her i udvalget. Direktivforslaget, som ikke er omfattet af retsforbeholdet, har til formål at harmonisere medlemsstaternes regler om levering af digitalt indhold i forbrugerforhold.

Jeg nævner sagen til orientering, idet den er sat på dagsordenen for RIA-rådsmødet den 8.-9. december 2016 til politisk drøftelse. Formandskabet har forelagt en række spørgsmål, hvor der er behov for politisk vejledning, for at Rådets arbejdsgruppe kan fortsætte det videre arbejde med spørgsmålene på teknisk niveau. Spørgsmålene drejer sig om forslaget's anvendelsesområde i forhold til digitalt indhold, der er indlejret i en vare, forbrugerens betaling med andre data end persondata og vurderingen af det digitale indholds kontraktmæssighed.

Fra dansk side støtter vi en politisk debat, som kan angive en retning for de drøftelser på teknisk niveau, som de rejste spørgsmål kræver, og som dermed kan bane vejen for yderligere fremdrift i arbejdsgruppen. Regeringen lægger i den forbindelse vægt på, at arbejdsgruppen i de fremtidige drøftelser tager udgangspunkt i løsninger, der sikrer klare regler og er lette at håndtere for både forbrugerne og de erhvervsdrivende.

4. Strafforfølgelse i cyberspace

Rådsmøde 3508 – bilag 1 (samlenotat side 33)

Rådsmøde 3473 – bilag 6 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde RIA 9-10/6-16 - justitsdelen)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

a) Implementering af rådskonklusionerne om forbedret strafforfølgelse i cyberspace

– *Fremskridtsrapport*

b) Kryptering

– *Information fra formandskabet*

Justitsministeren: Kommissionen og formandskabet på RIA-rådsmødet vil orientere om det fortløbende arbejde med henblik på at forbedre strafforfølgelse af it-kriminalitet.

Kommissionen vil fremlægge en fremskridtsrapport som led i opfølgningen på RIA-rådskonklusionerne fra juni 2016 om forbedret strafforfølgelse i cyberspace. Desuden vil formandskabet orientere om de udfordringer, som medlemsstaterne oplever med kryptering i forbindelse med efterforskning af it-kriminalitet, og bede Rådet tilslutte sig formandskabets oplæg til det videre arbejde med håndtering af kryptering. Sagen nævnes derfor alene til orientering.

Fra dansk side lægges der afgørende vægt på, at de danske myndigheder har gode muligheder for at efterforske, sikre beviser og retsforfølge kriminelle handlinger med grænseoverskridende elementer, herunder sager om it-kriminalitet. Det er derfor vigtigt at drøfte de retlige myndigheders adgang til at indsamle og anvende elektronisk data i efterforskningen af straffesager.

Forudsat at drøftelserne i EU har fokus på den bedst mulige anvendelse af de gældende regler og redskaber for retligt samarbejde frem for udvikling af nye regler, er man fra dansk side positivt indstillet over for det videre arbejde, herunder formandskabets foreslåede tilgang til det videre arbejde på krypteringsområdet.

5. Terrorbekæmpelse: håndtering af konsekvenserne ved terrorangreb

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3508 – bilag 1 (samlenotat side 37)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Justitsministeren: Jeg nævner sagen til orientering, idet der er tale om ikkelovgivningsmæssige tiltag, der alene er sat på dagsordenen for rådsmødet med henblik på udveksling af synspunkter.

Det andet underpunkt i forhold til terrorbekæmpelse handler overordnet om håndtering af konsekvenserne af terrorangreb, og om, hvordan EU's medlemsstater kan styrke deres terrorberedskab og styrke samarbejdet mellem redningstjenester og efterretningstjenester. Det skal også diskuteres, hvordan EU kan understøtte medlemsstaterne i denne henseende.

Formandskabet har lagt op til, at ministrene skal diskutere to overordnede spørgsmål: Det ene spørgsmål er, hvordan medlemsstaterne kan lære af hinanden, og hvordan landene hver især kan forbedre det interne samarbejde mellem de myndigheder, som skal håndtere et terrorangreb. I den forbindelse skal det også diskuteres, hvordan erfaring kan deles på EU-niveau. Det andet spørgsmål drejer sig om, hvilke erfaringer medlemsstaterne kan gøre sig ud fra den senere tids terrorangreb med hensyn til kommunikation til offentligheden. Dette omfatter bl.a., hvordan man fra myndighedernes side kan sikre en effektiv krisekommunikation under et terrorangreb.

Regeringen bakker fuldt op om at udveksle erfaringer med de andre medlemsstater. F.eks. er PET i løbende dialog med samarbejdspartnere i andre EU-lande om bl.a. de erfaringer med terrorbekæmpelse, som terrorangreb jo desværre giver.

Vi ser selvfølgelig positivt på tiltag fra EU's side, som kan styrke medlemslandene beredskab og evne til at håndtere et terrorangreb. Jeg forventer, at vi fra dansk side kan tage de synspunkter, som fremkommer under diskussionen, til efterretning.

6. Bekæmpelse af terror og organiseret kriminalitet

Rådsmøde 3508 – bilag 3 (supplerende samlenotat side 2)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Justitsministeren: Jeg nævner sagen til orientering, idet der er tale om ikke-lovgivningsmæssige tiltag, der alene er sat på dagsordenen for rådsmødet med henblik på udveksling af synspunkter.

a) Tilbagevendende fremmedkrigere

– *Udveksling af synspunkter*

Justitsministeren: Formandskabet har lagt op til, at der skal være en overordnet drøftelse af, hvordan EU kan støtte medlemsstaterne i forhold til at håndtere truslen fra tilbagevendende fremmedkrigere. Håndtering af truslen fra tilbagevendende fremmedkrigere varetages i udgangspunktet alene af de enkelte medlemsstater, da national sikkerhed er medlemsstaternes enekompetence.

Fra regeringens side er vi overordnet positive over for at drøfte håndteringen af truslen fra tilbagevendende fremmedkrigere. Vi ser positivt på tiltag fra EU's side, som kan understøtte medlemsstaternes indsats på terrorbekæmpelsesområdet. Et af de elementer, som vi fra dansk side lægger stor vægt på, er nødvendigheden af, at vi som medlemslande holder hinanden informeret og deler oplysninger, især når det gælder fremmedkrigere. Terrorangrebene i Paris og Bruxelles viste jo på tragisk vis, at et angreb i et europæisk land kan planlægges og forberedes i flere andre europæiske lande.

Carsten Kudsk studsede over, at medlemsstaternes håndtering af truslen skulle ske i samarbejde med Europol. Hvor var Interpol henne i billedet? Han havde på udvalgsrejsen til Europol undret sig over, at Europol havde 900 medarbejdere, mens Interpol havde 400. Kunne man måske styrke Interpol? Det var mere internationalt, og fremmedkrigere bredte sig ud i hele verden.

Justitsministeren svarede, at Interpol ikke var en del af oplægget. Interpol var en del af en global organisation, der primært anvendes af medlemsstaterne i forbindelse med eftersøgning af personer og genstande. Europol var et tættere efterforskningssamarbejde. Han troede, det var bedre at se på, hvordan man kunne lære af hinandens erfaringer. Det var tanken med drøftelsen.

b) Samarbejde mellem retshåndhævende myndigheder og serviceudbydere af elektronisk kommunikation

– *Fælles fransk-tysk brev*

Justitsministeren: Punkt 6b om kampen mod organiseret kriminalitet angår en drøftelse om samarbejde mellem retshåndhævende myndigheder og serviceudbydere af elektronisk kommunikation, herunder på internettet. Her har formandskabet lagt op til, at drøftelsen skal tage udgangspunkt i et fransk-tysk brev fra oktober i år.

Brevet nævner bl.a. kort, at serviceudbydere, som juridisk set er hjemmehørende i lande uden for EU, som tilbyder tjenester i EU, skal have samme juridiske forpligtelse til at samarbejde med EU-landes myndigheder som serviceudbydere, der er lokaliseret i EU.

Med andre ord, hvis myndigheder i et EU-land skal efterforske en sag, skal en serviceudbyder, som tilbyder tjenester i EU, ikke kunne slippe for at samarbejde med myndighederne, bare fordi udbyderen juridisk set er hjemmehørende uden for EU.

Dette bakker vi fuldt op om, da det er afgørende, at de danske myndigheder har gode muligheder for at efterforske, sikre beviser og retsforfølge kriminelle handlinger med et grænseoverskridende element. Vi ser derfor frem til at skulle drøfte dette emne med de andre medlemslande og Kommissionen.

Søren Søndergaard spurgte, hvad samarbejdet egentlig drejede sig om. Var det noget med at se, hvem der gemte sig bag forskellige ip-adresser, eller var det også ovre i det mere operative såsom at blokere for hjemmesider?

Justitsministeren svarede, at det første handlede om at strømline proceduren for gensidig retshjælp i straffesager ved at standardisere de formularer, der anvendes, og ved at oprette en særlig onlineportal til behandling af anmodning om retshjælp. Det andet handlede om at forbedre samarbejdet med internetudbydere med henblik på lettere at kunne få oplysninger om abonnenten bag en ip-adresse. Det skulle også vurderes, om jurisdiktionsreglerne var tilstrækkelige til at sikre en effektiv efterforskning og retsforfølgelse af cyberkriminalitet. Hvis man skulle dybere ned i det, skulle det nok være på skrift.

Søren Søndergaard havde fuld forståelse for, at det blev nødvendigt at besvare skriftligt. Især spørgsmålet om, hvorvidt sammenhængen med den europæiske anklagemyndighed og Europol's rolle ville blive diskuteret på rådsniveau, ville han gerne have et skriftligt svar på.

Justitsministeren bekræftede, at han ville få det.

7. EU-USA paraplyaftalen om databeskyttelse inden for det strafferetlige område

Information fra formandskabet

Rådsmøde 3508 – bilag 3 (supplerende samlenotat side 6)

EU-note (101) – E 9 (EU-note af 2/11-10 om aftale mellem EU og USA om databeskyttelse)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (11) – bilag 320 (udvalgsmødereferat side 416, FO forhandlingsoplæg forelagt EEU 30/11-10)

Justitsministeren: Det bringer mig videre til dagsordenens punkt 7 om aftalen mellem EU og USA om databeskyttelse inden for det strafferetlige område – den såkaldte paraplyaftale. Jeg nævner sagen til orientering, idet paraplyaftalen i et vist omfang er omfattet af retsforbeholdet og i øvrigt ikke vil kræve lovændringer. Sidst udvalget blev orienteret om paraplyaftalen var forud for rådsmødet den 27. og 28. oktober 2011, så jeg vil kort genopfriske sagen for jer.

På vegne af EU har Kommissionen siden 2010 forhandlet med USA om en rammeaftale om databeskyttelse, når der videregives personoplysninger mellem EU og USA inden for det strafferetlige område. Kommissionen og USA nåede i 2015 til enighed om en aftale. Aftalen blev godkendt i Europa-Parlamentets Udvalg for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender den 24. november 2016. På rådsmødet den 8.-9. december 2016 forventes formandskabet at orientere om, at paraplyaftalen mellem EU og USA er endelig vedtaget eller forventes snarligt vedtaget.

Paraplyaftalen indebærer, at hvis f.eks. det danske politi indgår en aftale om udveksling af personoplysninger med USA på grundlag af en EU-retsakt inden for det strafferetlige område, som Danmark er bundet af, finder paraplyaftalen anvendelse for denne videregivelse. Det vil typisk gøre sig gældende for de gamle mellemstatslige retsakter. I et sådant tilfælde skal myndighederne på det strafferetlige område i både Danmark og USA efterleve de krav til databeskyttelse, der følger af paraplyaftalen.

Omvendt finder paraplyaftalen ikke anvendelse i forbindelse med udveksling af oplysninger på baggrund af EU-retsakter inden for det strafferetlige område, som Danmark ikke er bundet af. Det skyldes vores retsforbehold.

Fra regeringens side er man overordnet positiv over for at fastsætte generelle, grundlæggende databeskyttelsesretlige principper, der skal iagttages i forbindelse med indgåelse af konkrete aftaler om udveksling af personoplysninger mellem EU og USA på det strafferetlige område. Regeringen lægger desuden vægt på, at paraplyaftalen tager udgangspunkt i de principper, der allerede ligger til grund for databeskyttelsen i Danmark og i det kommende retshåndhævelsesdirektiv inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde.

8. Reform af det fælles europæiske asylsystem

Rådsmøde 3508 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 4)

EU-note (15) – E 48 (EU-note af 24/5-16 om omarbejdningen af Dublinforordningen)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (16) – bilag 98 (udvalgsmødereferat side 67, senest behandlet i EUU 7/10-16)

- a) **Dublin: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning)**

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0270

- b) **Modtagelsesforhold: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne**

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0465

- c) **Kvalifikation: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding**

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0466

- d) **Procedure: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU**

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0467

e) Genbosætningsramme: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0468

f) Eurodac: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Eurodac til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af, identificering af en tredjelandstatsborger eller en statsløs person med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodac-oplysninger med henblik på retshåndhævelse (omarbejdning)

– *Politisk drøftelse/Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0272

g) EASO: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010

– *Politisk drøftelse/Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0271

Udlændinge- og integrationsministeren: Kommissionens forslag til en reform af det europæiske asylsystem blev fremsat i form af to asyllovpakker henholdsvis den 4. maj og den 13. juli i år.

Samlet er der tale om syv lovforslag, nemlig

- ændring af Dublinforordningen
- ændring af Eurodac-forordningen
- ændring af EASO-forordningen
- en ændring af modtagelsesdirektivet
- en ændring af kvalifikationsdirektivet til en forordning
- en ændring af asylproceduredirektivet til en forordning
- og endelig et nyt forordningsforslag om et europæisk genbosætningsprogram.

Det gælder for alle forslagene, at de er omfattet af det danske retsforbehold. Hvad angår forslagene til ændring af Dublin og Eurodac, har Danmark som bekendt en parallelaftale. Og når det kommer til EASO, har Danmark hidtil deltaget i EASO's operationelle arbejde og været observatør i EASO's bestyrelse.

På rådsmødet forventer jeg, at det slovakiske formandskab vil give en orientering om, hvor langt man er kommet i forhandlingerne om de syv forslag. Hidtil er det særlig forslaget til ændring af Dublinsystemet, der har skabt debat. Årsagen er, at Kommissionen som bekendt har foreslået, at en tvungen omfordelingsmekanisme skal indgå i det fremtidige Dublinsamarbejde. Det har der ikke været udbredt appetit på. Derfor ser jeg frem til en orientering.

Danmarks holdning er klar og velkendt: Vi arbejder for etablering af en ordning, som fastholder Danmarks deltagelse i Dublinsamarbejdet uden at blive omfattet af en evt. tvungen omfordeling.

Det af de syv forslag, vi er kommet længst med, er forslaget til ændring af Eurodac-forordningen. Her består de væsentligste ændringer som bekendt i en udvidelse af anvendelsesområdet med henblik på identifikation og tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer, som ikke søger asyl, men som er indrejst ulovligt og opholder sig ulovligt i EU.

Endelig har jeg en kort bemærkning om Kommissionens forslag til en ændring af Det Europæiske Asylstøttekontor, EASO, til et egentligt EU-agentur. Her er det væsentligste udestående agenturets rolle som kontrolorgan i forhold til medlemsstaternes asylsystemer og afgrænsning af dets beføjelser.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der med forslaget til oprettelse af Det Europæiske Asylagentur lægges op til, at Danmark bibeholder sin relation til EASO i form af et operationelt samarbejde. For så vidt angår de øvrige fire forslag, har der indtil nu kun været tale om en første indledende gennemgang. Vurderingen er, at der ikke bliver tale om egentlige substansdrøftelser, før der er mere klarhed om udfaldet af drøftelserne om Dublin.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at det var paradoksalt at lave en database over folk, der opholdt sig ulovligt i Europa, mens det skortede på initiativerne for at få dem ud af vagten. Hvad var der af fremskridt med hensyn til at få disse mennesker sendt ud? Han havde indtryk af, at der var mange fra Afrika, der opholdt sig illegalt i Frankrig. Hvad havde Frankrig tænkt sig at foretage sig?

Ifølge samlenotatet forpligtes EU-landene til at indføre sanktioner over for personer, der nægter at lade sig registrere i databasen. Hvordan kunne man nægte at lade sig registrere?

Af forslaget om kvalifikationsforordningen fremgik det, at man ville pålægge personer med international beskyttelse at tage ophold der, hvor de havde fået beskyttelse, men hvordan ville man håndhæve det i et Europa uden grænser?

Kenneth Kristensen Berth spurgte, om genbosætningsforslaget svarede til det forslag, som var udfoldet i regeringsgrundlaget, for så vidt angik regeringens ambition om, at man skal kunne søge asyl fra hjemlandet.

Søren Søndergaard nævnte, at det af forordningen skulle fremgå, at lovhåndhævende myndigheder skulle have adgang til Eurodac, herunder Europol. Havde Europol allerede det, og var der en gensidighed i det?

Udlændinge- og integrationsministeren svarede Søren Søndergaard, at Europol i dag havde begrænset adgang til Eurodac, og den ville blive mere smidig fremover. Der var altså tale om en udvidelse af adgangen.

Ministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at indholdet i genbosætningsforslaget ikke var det, der lå i regeringsgrundlaget. Regeringen mente, at der var behov for et nyt asylsystem, hvad hun troede der var stor opbakning til, selv om der nok var uenighed om, hvordan det skulle være. Tyskland havde fremlagt et forslag, og hver gang hun mødtes med sine kolleger, var det noget man diskuterede. Men der var ikke fastlagt noget endnu.

Angående Eurodacs mulighed for at sende afviste sendt hjem svarede ministeren, at forslaget handlede om at identificere dem, der kom til Europa, men sideløbende fyldte spørgsmålet om tilbagesendelse rigtig meget. Nogle lande havde større problemer end andre, men det var fælles, at der var problemer. Hvis ikke man lykkes med det, vil man ikke få bremsset strømmen. Tilbagesendelse mindsker incitament til at risikere livet og bruge alle sine penge på turen over Middelhavet. Kontroltiltag, lukning af grænser og stramninger skulle ses i sammenhæng med både tilbagesendelse og hjælp i nærområderne.

Ministeren sagde, at det kom an på de nationale lovgivninger, om man kunne nægte at lade sig registrere. I udlændingelovgivningen var der indskrevet beføjelser til at anvende magt til at få folk registreret.

Ministeren sagde, at det var en reel udfordring at få folk til at blive i de områder, de blev henvist til. Det var derfor, at et nyt asylsystem ikke ville komme på plads fra den ene dag til den anden. Hvis man blev henvist til at bo i Polen og ens familie boede i Tyskland, kunne man nok godt rejse det lille stykke.

Ministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at man var åben over for at diskutere genbosætning og mente, der var behov for det.

Kenneth Kristensen Berth sagde, det var fint at få folk registreret. Men hvordan skulle medlemsstaterne gøre det? I nogle lande, hvor antallet af illegale indvandrere var meget højt, kunne det være en stor opgave. Han var glad for, at ministeren var enig med ham angående kvalifikationsforordningen. Det var jo ikke ministerens forslag, men havde hun et svar på, hvordan man ville fastholde mennesker i et land, når man har åbne grænser? Nogen måtte jo komme med et svar på det.

Udlændinge- og integrationsministeren sagde, at det var et godt spørgsmål, hvordan man skulle fastholde folk i et bestemt land. Der var nok ingen, der havde et præcist svar på det, men det skulle findes i Dublinsystemet, fordi man også i dag sendes tilbage gennem det. Hvordan det skulle ske i praksis, måtte man komme frem til. Det var også derfor, hun var kritisk over for omfordeling, fordi det var svært at få folk til at blive i et bestemt land. Det var en relevant problemstilling.

FO 9. Informationsteknologi(it) – foranstaltninger relateret til grænseforvaltning Ind- og udrejsesystemet (EES)

Rådsmøde 3508 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 17)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (16) – bilag 98 (udvalgsmødereferat side 72, senest behandlet i EEU 7/10-16)

- a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger om tredjelandsstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser, afslag på indrejse og fastsættelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008 og forordning (EU) nr. 1077/2011 (Første gennemlæsning)**

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0194

- b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 399/2016, hvad angår anvendelsen af ind- og udrejsesystemet (første gennemlæsning)**

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0196

Udlændinge- og integrationsministeren: Så kommer jeg til punktet om et europæisk ind- og udrejsesystem, hvor jeg som bekendt vil forelægge sagen med henblik på udvalgets opbakning til dansk tilslutning til den kommende forordning, når den er vedtaget. Det forventes at ske i 2017.

Der er tale om Kommissionens forslag til oprettelse af et it-system, som giver os bedre mulighed for at bekæmpe ulovlig indvandring og ulovligt ophold efter lovlig indrejse. Systemet vil også sikre, at det bliver nemmere for tredjelandsstatsborgere at indrejse, fordi der vil blive tale om en højere grad af automatisering af grænsekontrollen. Endelig indebærer forslaget, at retshåndhævende myndigheder skal kunne tilgå systemet med henblik på forebyggelse, påvisning og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger. Der er således tale om et vigtigt forslag, der både tager sigte på at effektivisere og øge kvaliteten af forvaltningen af de ydre grænser og samtidig øger sikkerheden i Schengenområdet.

Som jeg har nævnt flere gange – og senest her i oktober – er der også tale om et forslag med betydelige statsfinansielle konsekvenser. Vi kan ikke sige noget præcist på nuværende tidspunkt, da de tekniske krav til systemet stadig er under udvikling. Forslaget er omfattet af det danske retsforbehold, men da der er tale om en udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark beslutning om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i

dansk ret.

Forhandlingerne i Rådet er nået så langt, at der forventes enighed i Rådet om kort tid. Som i tidligere og lignende sager, hvor der er taget forhandlingsoplæg, er vi nået til det punkt i forhandlingerne, hvor Rådet skal fastlægge sin holdning forud for forhandlingerne med Europa-Parlamentet. Det er det tidspunkt, hvor regeringen sædvanligvis tager forhandlingsoplæg.

Regeringen ønsker at styrke grænsekontrollen ved de ydre grænser for derved at styrke den indre sikkerhed i EU.

Derfor er regeringen positivt indstillet over for forslaget, som det foreligger på nuværende tidspunkt. I det videre forløb vil vi arbejde for, at adgangen for retshåndhævende myndigheder bliver så smidig som mulig, og at det sikres, at eksisterende bilaterale visumfritagelsesaftaler fortsat kan anvendes.

Endelig lægger regeringen vægt på, at omkostningerne forbundet med forslaget om et ind- og udrejsesystem minimeres, og at der sikres sammenhæng mellem forslagets merværdi og omkostningsniveau.

FO Forhandlingsoplægget, som jeg ønsker opbakning til i dag, går på: Europaudvalgets opbakning til, at Danmark efter endelig vedtagelse af forslaget meddeler Rådet, at vi vil tilslutte os forordningen på mellemstatsligt grundlag, og at vi vil gennemføre den i dansk ret.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at det ville være en katastrofe, hvis forslaget blev gennemført, fordi man så ville indføre et selvbetjeningssystem, hvor den tilrejsende bare kan scanne sit pas, og så åbner porten til Schengenland sig. Efter Dansk Folkepartis mening havde det stor værdi, at man møder et menneske, der kan se en i øjnene. Det var der mange kriminelle der ikke kunne håndtere uden at få sved på panden, og så kunne man prikke vedkommende ud og undersøge dem. Hvordan ville selvbetjeningssystemet øge sikkerheden?

Det gode ved forslaget var efter Kenneth Kristensen Berths mening, at der sker en registrering af ind- og udrejse. Han spurgte, om man – siden systemet var inspireret af det amerikanske – også skulle oplyse sit opholdssted. Det ville gøre det nemmere at få fat i disse mennesker.

Søren Søndergaard konstaterede, at man dybest set ikke vidste, hvordan det endelige forslag ville komme til at se ud, og alligevel bad ministeren om mandat til, at Danmark tilsluttede sig forslaget. Så langt kunne Enhedslistens tillid til ministeren og EU ikke strækkes. Ministeren sagde, at det var sædvane at søge mandat på dette tidspunkt, men han syntes, at den sædvane skulle ændres. Han syntes ikke, det var rimeligt, at man skulle give tilsagn nu.

Christian Poll sagde, at Alternativet kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg, fordi der var taget tilstrækkeligt hensyn til datasikkerhed.

Udlændinge- og integrationsministeren sagde, at det som sagt var sædvane at indhente mandat på dette tidspunkt, men at Enhedslisten kunne trøste sig med, at der på et tidspunkt ville komme lovgivning gennem Folketinget og et aktstykke, og her kunne Enhedslisten sige nej. Men det var nu, man hentede mandat.

Ministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at selvbetjeningen ikke var så fjollet, som han fik det til at lyde. Man brugte godt nok passet, men biometrien var faktisk afgørende. Ud over det teknologiske og det, at man nu kunne bruge geometrien til at identificere folk, ville der være fysiske politifolk til stede og overvåge portene. Så der ville være begge dele. Ifølge eksperter kan mennesker have svært ved at skelne hinanden inden for forskellige racer. På den måde var det en øget sikkerhed både at have menneskelig og teknologisk overvågning.

Ministeren var enig i, at der var noget godt i forslaget. Hun syntes faktisk, hele forslaget var godt. Som Kenneth Kristensen Berth sagde, mindede det lidt om det amerikanske system, men det mindede egentlig mere om det australske system, hvad han nok ville blive glad for at høre. Det amerikanske system er kun et entry-system, mens det australske og det her var både et entry- og exitsystem. Man skulle oplyse opholdssted, hvis man var visumansøger, ligesom med de gældende regler. Men det var ikke sådan, at man ikke skulle oplyse opholdsstedet, hvis man var visumfri. Men der blev ikke ændret på de gældende regler.

Kenneth Kristensen Berth gik ud fra, at der var tale om nogle kameraer og nogle politifolk, der sad og overværede dem ved e-gates. Det syntes han ikke var så fantastisk. Han kendte godt teorierne om, at såkaldt hvide havde svært ved at kende forskel på såkaldt sorte, men det var ikke så meget det. Han kunne godt se værdien i at tjekke biometriske fakta. Det, han talte om, var bare personer med ondt i sinde, som kunne blive usikre og nervøse af at skulle se et menneske ind i øjnene. Det var noget andet med et elektronisk redskab.

Udlændinge- og integrationsministeren sagde, at der også sad mennesker og overvågede grænseovergangene, så det var ikke bare kameraer. Hun havde selv været ude at se det, og man kunne se på folks adfærd, om de har problemer, når de skal igennem en paskontrol. Så begynder folk f.eks. at gå lidt mere i zigzag. Så det var godt, at der var mennesker, der overvågede, men der var stadig meget at hente i teknologien på det her felt. Det var tale om både-og, og det styrkede systemet.

Kenneth Kristensen Berth anerkendte, at der var gode ting i forslaget, men han var ikke fuldstændig tryk ved e-gates, så Dansk Folkeparti kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

Søren Søndergaard sagde, at ud fra det, ministeren havde sagt, ville Enhedslisten ikke stemme imod nu.

Formanden spurgte, om det skulle forstås sådan, at Enhedslisten ikke ytrede sig imod forhandlingsoplægget. Det blev bekræftet, og formanden korrigerede sin konklusion: Kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod regeringens forhandlingsoplæg.

10. Migration

– Implementering

Rådsmøde 3508 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 23)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (16) – bilag 98 (udvalgsmødereferat side 74. senest behandlet i EUU 7/10-16)

Udlændinge- og integrationsministeren: Til sidst skal jeg orientere om, at det slovakiske formandskab har sat et generelt punkt om migration på dagsordenen. Der foreligger endnu ikke noget dokument fra formandskabet. Jeg går ud fra, at formandskabet vil orientere om den aktuelle situation og lægge op til en drøftelse af den. Yderligere kan jeg ikke sige på nuværende tidspunkt.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, hvor mange, der havde gennemført en asylprocedure i Grækenland, der var blevet sendt retur til Tyrkiet.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede, at det totale tal for returnerede migranter fra Grækenland var 1.135 pr. 27. november. Det skulle siges, at de returnerede var dem, der havde undladt at søge asyl. Der var endnu ingen, der var blevet returneret efter at have fået afvist en asylansøgning. Der havde været nogle, der fik afslag, men ingen der blev afvist.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, hvor mange der havde fået afslag, men ikke var blevet afvist. Ministeren kunne eventuelt besvare spørgsmålet skriftligt.

Udlændinge- og integrationsministeren ville oversende et skriftligt svar.

11. Eventuelt

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

12. Siden sidst

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3507 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – sundheds- og beskæftigelsesdelen) den 8. december 2016

Rådsmøde 3507 punkt blev forelagt af fem ministre, inklusive børne- og socialministeren under punkt 1.

Beskæftigelsesministeren sagde, at rådsmødet den 8. december 2016 formentlig ville blive kort, og at han af samme grund kun ville komme med et kort oplæg. Han ville fremhæve det europæiske semester 2017, ungedarantien og den europæiske søjle af sociale rettigheder. Alle punkter var til orientering.

Udlændinge- og integrationsministeren sagde, at hun kort ville orientere om rådskonklusioner, der skulle vedtages i Rådet for Beskæftigelse, Socialpolitik, Sundhed og Forbrugerbeskyttelse (EPSCO). Konklusionerne drejede sig om en hurtigere gennemførelse af nationale strategier for romaers integration.

Ligestillingsministeren ville forelægge dagsordenspunkt 8 til orientering. Rådskonklusionerne ville blive forelagt Rådet til vedtagelse. Den 24. november var der blevet sendt et samlenotat til Europaudvalget. Ministeren forventede, at der under punktet eventuelt ville være en kort drøftelse af Kommissionens arbejdsdokument på ligestillingsområdet.

Sundhedsministeren ville forelægge dagsordenen for sundhedsdelen af rådsmødet den 8. december 2016. Der var en sag til orientering: drøftelse af de sundhedspolitiske aspekter af Kommissionens vækstundersøgelse for 2017. Ministeren vidste, at finansministeren tidligere på dagen havde forelagt den samlede vækstundersøgelse, som skulle behandles i Økofin den 6. december. Hun ville derfor koncentrere sig om drøftelsen på det kommende sundhedsministermøde.

1. Forslag om revision af trepartsagenturenes statutter

Rådsmøde 3507 – bilag 2 (samlenotat side 3)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound), og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1365/75

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0531

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (EU-OSHA), og om ophævelse af Rådets forordning (EF) 2062/94

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0528

c) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk center for udvikling af Erhvervsuddannelse (CEDEFOP) og ophævelse af forordning (EØF) nr. 337/75

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0532

Beskæftigelsesministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

2. Kommissions forslag til revision af udstationeringsdirektivet

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0128

Rådsmøde 3507 – bilag 2 (samlenotat side 5)

KOM (2016) 0128 – bilag 3 (faktaark om revision af udstationeringsdirektivet)

EU-note (15) – E 42 (EU-note af 5/4-16 om revision af udstationeringsdirektivet)

KOM (2016) 0128 – bilag 10 (Kommissionens svar på Folketingets begrundet udtalelse vedr. revision af udstationeringsdirektivet)

KOM (2016) 0128 – bilag 7 (begrundet udtalelse fra Folketinget til Kommissionen vedr. forslag til revision af udstationeringsdirektivet)

EUU alm. del (15) – bilag 823 (henvendelse af 9/6-16 fra LO og FTF vedr. ændringer i forordning om sociale ydelser)

B 171 (15) – bilag 4 (Betænkning afgivet 20. maj 2016)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 838 (udvalgsmødereferat side 1107, senest behandlet i EUU 10/6-16)

Beskæftigelsesministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt, men besvarede spørgsmål fra udvalget.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, hvordan regeringen forholdt sig til den regel i udstationeringsdirektivet, som gjorde, at man ansat i en dansk koncern, der skal arbejde for den franske koncerns hovedsæde, skal skifte den danske ansættelseskontrakt ud med en fransk.

Søren Søndergaard sagde, at der i samlenotatet stod, at regeringens holdning var, at forslaget ikke må medføre øget protektionisme. Det er lidt fluffy ord, men var der noget i høringssvaret fra LO, FTF og Akademikerne, der fik ministeren til at frygte protektionisme, eller var ministeren enig i, at det overhovedet intet havde med protektionisme at gøre? Spurgt på en anden måde: Kunne man forestille sig, at krav om, at udstationerede arbejdere arbejder på præcis samme vilkår som værtslandets arbejdere, kan betegnes som protektionisme?

Peter Hummelgaard Thomsen nævnte, at udstationeringsdirektivet havde været diskuteret nogle gange i udvalget, og at et flertal imod regeringens holdning havde valgt at trække det gule kort på vegne af Folketinget. Det drejede sig i særdeleshed om hele lønbegrebet. Med ministerens forgænger havde man diskuteret, at regeringen ville arbejde for, at der i revisionen kom til at stå, at også almengjorte overenskomster og voldgifter skulle definere lønbegrebet. Hvordan gik det med at overbevise de andre lande om lige præcis det?

Beskæftigelsesministeren syntes, det gav mest mening at sende en skriftlig uddybning af spørgsmålene.

Søren Søndergaard fandt det forståeligt, men ville så gerne have svar på, om der var noget i høringssvaret fra LO, FTF og Akademikerne, som ministeren opfattede som protektionisme, og om ministeren var enig i, at når det gælder kampen for lige vilkår for udstationerede arbejdere, kan man under ingen omstændigheder taler om protektionisme.

Beskæftigelsesministeren sagde, at han var glad for at kunne vende tilbage skriftligt. Han ville også give en status vedrørende Peter Hummelgaard Thomsens spørgsmål om ændringsforslaget.

Formanden forstod udmærket, at ministeren skulle have noget tid til at forberede sig og så frem til nogle skriftlige svar.

4. Det europæiske semester 2017

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3507 – bilag 2 (samlenotat side 67)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

a) Den årlige vækstreddegørelse 2017 (AGS); varslingsrapport om makroøkonomiske ubalancer (AMR), udkast til den fælles beskæftigelsesrapport (JER) og udkast til anbefaling vedrørende den økonomiske politik i eurozonen

– *Præsentation ved Kommissionen*

KOM (2016) 0726, KOM (2016) 0728, KOM (2016) 0725, KOM (2016) 0729

b) Bidrag vedrørende beskæftigelsesaspekter og sociale aspekter i udkastet til anbefaling vedrørende den økonomiske politik i eurozonen

– *Godkendelse (approval)*

c) Review af arbejdsmarkedets parter involvering på nationalt niveau i det europæiske semester

– *Præsentation ved formanden for Beskæftigelseskomiteen*

Beskæftigelsesministeren: Finansministeren har tidligere i dag orienteret udvalget om vækstreddegørelsen, så jeg vil blot kort orientere om Kommissionens udkast til den fælles beskæftigelsesrapport. Den fælles beskæftigelsesrapport analyserer beskæftigelsessituationen i Europa og de beskæftigelsespolitiske tiltag i EU-landene.

Rapporten indleder med den glædelige nyhed, at den økonomiske og sociale situation i EU viser en række tegn på forbedring. Beskæftigelsen for de 20-64-årige under et er for første gang over niveauet i 2008, og ledigheden har nået sit laveste niveau siden 2009. Trods den positive udvikling er der fortsat store forskelle mellem landene, og nogle slås med meget høj ungdomsledighed og høj langtidsledighed. Derfor er bekæmpelse af ungdomsledighed og langtidsledighed stadig en vigtig prioritet.

Ifølge rapporten er der desuden stadig brug for, at landene gennemfører reformer, der stimulerer jobskabelse og fremmer deltagelsen på arbejdsmarkedet. Rapporten fremhæver, at lande, der kobler fleksibilitet på arbejdsmarkedet med en aktiv arbejdsmarkedspolitik og social beskyttelse, er kommet bedre gennem krisen. Det harmonerer jo meget fint med den måde, vi har indrettet os på i Danmark. Fra regeringens side støtter vi, at Kommissionen bevarer fokus på det. Inddragelsen af arbejdsmarkedets parter i udformningen og implementeringen af reformer i landene er også et område, som der er fokus på i rapporten. Også her er der store forskelle mellem landene og bestemt plads til forbedringer.

Det var i grove træk hovedbudskaberne i rapporten. Øget vækst og beskæftigelse i EU står således fortsat højt på dagsordenen. Rapporten er på dagsordenen til en første præsentation og drøftelse. En endelig version vedtages til foråret. Fra regeringens side ser vi frem til drøftelsen, og vi er umiddelbart enige i mange af budskaberne.

5. Europæisk søjle af sociale rettigheder

– *Politisk drøftelse*

KOM (2016) 0127

Rådsmøde 3507 – bilag 2 (samlenotat side 71)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Beskæftigelsesministeren: På rådsmødet skal der være en første politisk drøftelse af Kommissionens overvejelser om en europæisk søjle af sociale rettigheder. Der er indkaldt til et samråd her i udvalget om søjlen den 9. december, hvor vi får lejlighed til at drøfte dette emne mere.

Derfor vil jeg nu blot nævne, at mit indlæg på rådsmødet vil lægge sig op ad den linje, som udvalget allerede har kunnet se af både grund- og nærhedsnotatet og samlenotatet om søjlen. Det vil sige følgende:

- For den danske regering er respekten for national kompetence afgørende. Der skal ikke lægges op til ny EU-kompetence, ændringer i traktaten m.v.
- Helt grundlæggende bør søjlen udgøre en række fælles principper snarere end rettigheder.
- Det er vigtigt, at nærhedsprincippet respekteres.
- Det er essentielt for regeringen, at arbejdsmarkeds- og socialmodeller som den danske skal kunne rummes inden for søjlen – og parternes rolle og autonomi skal bibeholdes.
- Søjlen må ikke skygge for, at landene skal bevare fokus på at sikre sunde offentlige finanser. Medlemslandene skal fortsætte med at gennemføre og implementere arbejdsmarkedsreformer.
- Søjlen skal ses i sammenhæng med den eksisterende indsats inden for den europæiske beskæftigelsesstrategi og de målsætninger og redskaber, der allerede eksisterer der.

Regeringen mener, at elementerne i søjlen er relevante for alle medlemslande. Drøftelserne af søjlen bør derfor holdes åbne for alle medlemslande. Lad mig slutte af med at gøre det helt klart: EU skal ikke udvikle sig i retning af en social union. Det er afgørende for regeringen, og derfor er det også skrevet ind i regeringsgrundlaget.

Kenneth Kristensen Berth var med på, at der var et samråd om den sociale søjle ugen efter, men ville gerne vide, hvordan ministeren mente at den såkaldte søjle af sociale rettigheder adskilte sig fra den sociale dimension. Hvis man som han var imod, at EU får en social dimension – hvilket han kunne forstå at regeringen også var – kunne han ikke se, hvordan man kunne acceptere søjlen. Det var et stort skridt i retning af en social dimension for EU.

Søren Søndergaard var enig i, at man ikke skulle bruge den diskussion til at knæsatte alle mulige ting, men måtte lige nævne det nylige interview i Berlingske Tidende, hvor ministeren havde følt sig inspireret til at foreslå en europæisk mindsteløn.

Beskæftigelsesministeren sagde, at den sociale søjle var en vigtig diskussion, men han havde kun lige sat sig i ministerstolen og bad om, at man tog den op ugen efter som planlagt. Der var mange udfordringer i den.

6. Udkast til rådskonklusioner om implementering af EU-ungegarantien og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet

– *Vedtagelse*

KOM (2016) 0646

Rådsmøde 3507 – bilag 2 (samlenotat side 75)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Beskæftigelsesministeren: På rådsmødet skal der vedtages rådskonklusioner om implementeringen af EU-ungegarantien, der blev vedtaget i 2013. Som netop nævnt tidligere er høj ungdomsarbejdsløshed noget, flere lande fortsat kæmper med.

I rådskonklusionerne fremhæves det bl.a., at man nu kan se de første positive resultater af medlemsstaternes arbejde med ungegarantien. Men ifølge rådskonklusionerne er der også fremover brug for at gøre en særlig indsats for de svageste unge, herunder gruppen af de såkaldte "NEETs" – dvs. unge uden uddannelse eller beskæftigelse.

Regeringen støtter rådskonklusionerne.

7. Rådskonklusioner om hurtigere gennemførelse af de nationale strategier for romaernes integration

– *Vedtagelse*

KOM (2016) 0424

Rådsmøde 3507 – bilag 2 (samlenotat side 77)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Udlændinge- og integrationsministeren: Rådskonklusionerne indeholder anbefalinger til medlemsstaterne til at få sat skub i integrationen af romaerne. Konklusionerne fokuserer – som de tidligere rådskonklusioner – på fire centrale områder: uddannelse, beskæftigelse, sundhedspleje og bolig. Herudover er der anbefalinger om bekæmpelse af diskrimination mod børn og unge med romabaggrund samt til romapiger- og kvinder, bl.a. med hensyn til civilsamfundsinddragelse.

Det fremgår også af anbefalingerne, at antallet af romaer og deres sociale og økonomiske situation varierer stærkt fra medlemsstat til medlemsstat, og at man derfor bør tilpasse de konkrete tiltag til de konkrete behov. Det flugter fint med den danske tilgang til området. I konklusionerne understreges det endeligt, at medlemsstaternes nationale praksis skal respekteres. Alt i alt er Danmarks synspunkter rigtig fint afspejlet. Udkastet til rådskonklusioner skal vedtaget på EPSCO-mødet den 8. december 2016, og forventningen er, at de vedtages i overensstemmelse med Kommissionens indstilling.

Kenneth Kristensen Berth syntes, det var spøjst, at Kommissionen havde rejst kritik af, at Danmark ikke var i besiddelse af data om antallet af romaer og integrationen af dem. Han havde stillet skriftlige spørgsmål til ministeren om, hvorfor man ikke registrerer folks

etniske baggrund, når den højtærede Kommission efterlyser det. Gav Kommissionens påtale ikke anledning til på ny at overveje en registrering? Han forstod, at regeringen tidligere havde henvist til internationale konventioner som årsag til, at man ikke gør det, men her var det selveste Kommissionen, som regeringen normalt var lydør overfor, der efterlyste tallene.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede, at man i Danmark ikke registrerer og aldrig har registeret etnicitet på den måde. Det var ikke bare et spørgsmål om konventioner, men også om Danmarks egen persondataskyttelseslovgivning. Der var heller ikke lagt op til, at det skulle gøres i fremtiden.

Kenneth Kristensen Berth påpegede, at det ikke ville være første gang, at et ønske fra EU om at gøre ting på en anden måde ændrede dansk lov. Man kunne altså godt bruge det som anledning til at overveje, om man skulle ændre persondataskyttelsesloven. Han vidste godt, at det – bortset fra Helsingør og omegn – var det relativt nye problem i Danmark, men det var velkendt, at netop romaerne udgør en speciel udfordring på en lang række felter. Derfor kunne det måske have en værdi at kende omfanget af de udfordringer, der måtte være med de mennesker, så man var bedre i stand til at skride ind over for dem. Antallet af sigøjnere og romaer, der kom til Danmark, så ud til at være stigende, så man kunne da godt undtagelsesvis lytte til Kommissionen og overveje en ændring af lovgivningen.

Udlændingeminister sagde, at hvis man ikke kendte ironiens kunst, ville man tro, at Kenneth Kristensen Berth var en af de største fortalere for EU. Hvis der skulle ske ændringer i den måde, man registrerer på, ville det ske inden for rammerne af persondataskyttelsesloven. Det stod Dansk Folkeparti frit for at fremsætte et forslag i Folketinget om at foretage ændringer af den. I så fald ville det høre under justitsministerens ressort. Det lå dog ikke i kortene, at regeringen ville bakke op om forslaget.

8. Rådskonklusioner som opfølgning på Beijinghandlingsplanen om kvinder og fattigdom

– Vedtagelse

Rådsmøde 3507 – bilag 2 (samlenotat side 79)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Ligestillingsministeren: Almindeligvis fremsætter hvert EU-formandskab et sæt rådskonklusioner, som følger op på et indsatsområde i FN's Beijinghandlingsplan om kvinders ligestilling og rettigheder fra 1995. Det slovakiske formandskab har fremsat et sæt rådskonklusioner om kvinder og fattigdom. De bygger på en rapport om det samme emne fra Det Europæiske Ligestillingsinstitut. Konklusionerne tager udgangspunkt i, at kvinder i EU generelt er i større risiko for større fattigdom end mænd. Det skyldes især uligheder for kvinder og mænd på arbejdsmarkedet – f.eks. at kvinder i EU generelt har en lavere deltagelse på arbejdsmarkedet, og at de arbejder på deltid eller er på midlertidige kontrakter oftere end mænd. Derfor opfordrer rådskonklusionerne medlemsstaterne til at tænke køn ind i indsatser mod fattigdom. De opfordres også til at sikre lige adgang til uddannelses, ligestilling på arbejdsmarkedet og en bedre balance mellem arbejde og familieliv.

Desuden opfordrer konklusionerne medlemsstaterne til at sikre social bistand og til at beskytte kvinder mod vold og menneskehandel. Regeringen kan tilslutte sig rådskonklusionerne, og der forventes generel opbakning til dem på rådsmødet.

I forbindelse med punktet eventuelt har Sverige og Tyskland meldt ud, at de agter at fremlægge et brev til Kommissionen vedrørende deres arbejdsdokument om ligestillingsindsatsen og prioriteter de kommende år. I det brev vil man fremhæve, at ligestilling er en vigtig del af det europæiske samarbejde, og at Kommissionen derfor bør give deres arbejdsdokument det såkaldte strategiske engagement, altså give det status af en egentlig strategi. Samtlige EU-lande har stort set skrevet under på brevet, som ligger i forlængelse af sidste års brev og drøftelse på EPSCO-rådsmødet, hvor man forsøgte at hæve dokumentets status. Jeg har også nu skrevet under på brevet og dermed tilkendegivet, at vi også støtter indsatsen for at styrke ligestilling i EU.

Carsten Kudsk påpegede, at KL var bekymret for, om forslaget ville få betydning for EU-Domstolens kompetence i forhold til at regulere løn. Hvordan ville regeringen tackle det?

Ligestillingsministeren betragtede KL's bekymringer som en generel opmærksomhed på regulering og på fastholdelsen af nærhedsprincippet. Hun mente ikke, at det gav anledning til bekymring nu og her.

9. Det europæiske semester: årlig vækstundersøgelse 2017 – sundhedsrelaterede aspekter, endelig

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2016) 0725

Rådsmøde 3507 – bilag 3 (sammenotat)

EUU alm. del (16) – bilag 187 (internt) (kommenteret dagsorden)

Sundhedsministeren: Med afsæt i vækstundersøgelsen lægger formandskabet op til at drøfte sundhedsområdet i det europæiske semester. Konkret spørger formandskabet, om vi ønsker, at sundhedsministrene bliver mere direkte involveret i arbejdet med det europæiske semester, og om vi f.eks. ønsker at have det europæiske semester som et fast punkt på vores rådsmøder. Formandskabet spørger også mere generelt, hvordan medlemslandene kan bruge semesteret i vores bestræbelser på at fremtidssikre de nationale sundhedssystemer.

Det er spørgsmål, som udspringer af, at nogle medlemslande – og muligvis også Generaldirektoratet for Sundhed – efterlyser en mere systematisk inddragelse af sundhedsministrene i semesteret.

Fra dansk side lægger vi vægt på, at koordineringen mellem sundhedsministre og finansministre finder sted på nationalt niveau. Vi har ikke set et stort behov for særskilte drøftelser af semesteret i Sundhedsministerrådet - måske særlig ikke, når det er det eneste punkt på dagsordenen, som det er tilfældet på det kommende møde. Når det er sagt, deltager vi gerne i en dialog med vores kolleger på sundhedsområdet om det europæiske semester og om de problemstillinger, det rejser på sundhedsområdet.

Ser vi på de sundhedspolitiske aspekter af vækstundersøgelsen for 2017, fremhæver Kommissionen særlig, at medlemslandenes sundhedssystemer bør være indrettet på en måde, der sikrer lige adgang til sundhedsydelser for alle borgere. At man bliver syg, må ikke føre til fattigdom og social eksklusion. Samtidig skal sundhedssystemerne være omkostnings-effektive. Kommissionen opfordrer derfor medlemslandene til at fortsætte med at reformere deres sundhedssystemer, så de bidrager til at styrke det sociale sikkerhedsnet. Det er vi fra regeringens side enige i. Danmark har førertrøjen på, og er blandt de bedste i EU på de to områder. Let og lige adgang til sundhedsydelser er en central del af det danske sundhedsvæsen. Samtidig er det vigtigt med løbende fokus på effektiv ressourceanvendelse og styring på sundhedsområdet.

Grundlæggende mener vi altså fra dansk side at Kommissionen har lagt en fornuftig linje i vækstundersøgelsen for 2017, når det gælder sundhedsområdet.

Det var, hvad jeg ville sige til indledning om den meget korte dagsorden for det kommende sundhedsministtermøde, og så vil jeg selvfølgelig besvare eventuelle spørgsmål fra udvalget.

Carsten Kudsk sagde, at der skulle sikres lige adgang til sundhedsmæssige ydelser, men medicinudgifterne eksploderede. Var man i dialog med medicinindustrien på europæisk plan om det? Det var specielt vigtigt at holde fokus på medicin, når man talte om at sikre samme adgang til sundhedsmæssige forhold. Det så man også i den amerikanske valgkamp. Hvor meget fyldte det i debatten?

Sundhedsministeren sagde, at det var på dagsordenen, men at det udelukkende hører under national kompetence, hvad man tilbyder. Landene kunne godt have en dialog om det og lade sig inspirere af hinanden, men i sidste ende var det Danmark, der selv bestemte vejen frem – herunder om man vil samarbejde med andre om at gøre noget anderledes, end hvad man gør i dag.

10. Eventuelt

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

11. Siden sidst

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 13.03